

KoMPas

Občasník farností Kadov, Moravský Krumlov a Petrovice

Datum vydání: 23. 7. 2023

Číslo: 6

Náklad: 180 výtisků za dobrovolný příspěvek na tisk (1 výtisk vychází na 60 Kč)

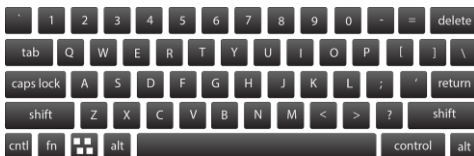
„Tvořit srdcem je ten nejkrásnější kompas na cestě naším životem.“

Lucia Čokinová

Úvodník

Milí farníci a všichni čtenáři KoMPasu,

mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Je to má vina, že jsme museli na další číslo KoMPasu čekat dobu delší, než jakou strávil apoštol Pavel v Korintě během své druhé misijní cesty. Ono složit takový KoMPas, aby byl co nejpřesnějším ukazatelem směru, není práce na hodiny, ani na dny. Když k tomu ještě připočtu články, které sám píšu a jejichž plození i rození pochopitelně zabere více času, psaní a sumírování Infopointu, přepis veršů v růženci nebo v Povzbuzení, provedení první gramatické a věcné korektury, výběr obrázků, provedení sazby a podobně, tak spotřeba hodin na jedno vydání KoMPasu narůstá. S KoMPasem se nelze popasovat ve volných půlhodinách, do této práce je třeba se vždy na pár hodin pořádně zabořit. Složit KoMPas, jo, to je práce i zábava na několik týdnů, a pokud možno nemít do toho moc jiných povinností.

Protože KoMPas vychází po opravdu dlouhé pauze, některé příspěvky jsou už staršího data, takže nás zavedou hlouběji do minulosti. Když se v rozhovoru s paní Kaufmanovou dočteme, že s manželem čekají přírůstek, tak věřte, že je to Dominiček, kterého už téměř rok vídáme v kostele a na některých farních akcích. Když budeme číst třeba o křížové cestě prvkomunikantů, tak se nepíše o té, která se uskutečnila v roce 2023, ale v roce 2022. A tak dále. Nicméně, domnívám se, není na škodu si o těchto sympatických počinech zpětně počíst a připomenout si i starší bohatství, ve kterém žijeme a ze kterého můžeme stále čerpat.

I když už s autobusem jezdím minimálně a na linkách zaskakují spíše výjimečně, někdy během letošního jara se mi stalo, že k předním dveřím na autobusovém nádraží v Krumlově přistoupil pán a říká: „Nezlobte se, prosím vás, já čekám na autobus k vlaku.“ Z jeho slov je jasné, co potřeboval slyšet. Ale kdo mě trochu znáte a znáte můj češtinářský humor a slovíčkaření, tak Vás jistě napadne, jak jsem mu odpověděl. „Já se nezlobím. Čekejte.“

A tak se nezlobte, milí čtenáři KoMPasu, že jste na 6. číslo museli čekat tak dlouho. KoMPas totiž netvořím jen na počítači, ale společně se všemi přispěvateli jej tvoříme především srdcem (srv. citát na první stránce). To potom KoMPas roste a dozrává i po mnoho měsíců. A o to silněji nám všem přeji, abychom tímto naším farním občasníkem nelistovali jen očima, ale především srdcem.

Jménem všech, kteří se na vzniku 6. čísla KoMPasu jakkoli podíleli, přeji příjemnou četbu a obohacující přemítání nad přečteným.

o. Pavel Vybíhal
/obrázky z internetu/

Obsah

1.	Úvodník.....	2
2.	Obsah... ..	4
3.	Pozdrav ze Sehradice	5
4.	Vzpomínka na dětství v Petrovicích.....	7
5.	Svatý Mikuláš opět u nás	9
6.	Synoda.....	10
7.	Betlémské světlo	11
8.	Tři postřehy paní Kristiánové	13
9.	Mariánská studánka tam a zpět	14
10.	První Noc kostelů v Petrovicích.....	17
11.	Pouť do Santiaga	20
12.	Celostátní setkání mládeže	22
13.	První spolčo mládeže	27
14.	Setkání prvokomunikantů na Petrově	29
15.	Břimovanci na Mamre.....	30
16.	Břimování očima kmotry	33
17.	Břimování a já.....	37
18.	Misijní obnova	38
19.	Tři NEJ bohoslužby.....	40
20.	Rozhovor s G. Kaufmanovou.....	46
21.	Spolča.....	51
22.	InfoPoint.....	52
23.	Přečetli jsme ve Zpravodaji obce Petrovice	63
24.	Moravskokrumlovské děkanství	82
25.	První pastýřský list biskupa Pavla.....	96
26.	Esemes růženec	98
27.	Svátosti a svátostiny v roce 2021	101
28.	Povzbuzení na týden	105
29.	Poděkování.....	108
30.	Verš osobní modlitby	108
31.	KoMPas č. 7.....	109

Pozdrav ze Sehradice

Draží přátelé a farníci z Moravského Krumlova, ráda bych Vás pozdravila jménem Klubu seniorů obce Sehradice.

Obec Sehradice je historicky spojena s existencí obce Horní Lhota, neboť byly vždy součástí rozsáhlého biskupského léna, k němuž patřil i Slavičín a jehož správním centrem byl hrad Engelsberk.

[...] Obec Sehradice patří do farnosti Horní Lhota. Tato farnost leží

na území arcidiecéze olomoucké v děkanátu Valašské Klobouky a spadají do ní obce Horní Lhota, Dolní Lhota a Sehradice.

Farní kostel

v Horní Lhotě je zařazen do Státního seznamu nemovitých památek. Jeho patronem je sv. Diviš (sv. Dionysus). Dochované jádro bylo postaveno v roce 1700 na místě dřevěného kostelíka. Věž kostela se zvonící byla přistavěna r. 1746. Za zmínku stojí i starobylý kamenný kříž umístěný u kostela sv. Diviše. Mluví se o něm jako o tzv. „cyrilometodějském kříži“, jde ale o smírčí kříž.

Na začátku listopadu loňského roku jsme navštívili Vaše krásné město Moravský Krumlov. Naším hlavním cílem bylo navštívit legendární Slovanskou epopej Alfonse Muchy, která je opět umístěna v prostorách zámku. Jelikož je většina členů Klubu seniorů Sehradice praktikujícími katolíky, zajímali jsme se i o kostely ve

městě.

Oslovili jsme proto děkana ve Vaší farnosti, otce Pavla Vybíhala, který k nám byl

velmi vstřícný. Po komentované prohlídce Slovanské epopeje se nás ujal a umožnil nám prohlídku farního kostela Všech svatých. V rámci této prohlídky nás seznámil se zajímavou historií a činností farnosti. Též nám zprostředkoval možnost zhlédnout i druhý významný kostel, kostel sv. Bartoloměje.

Všichni jsme byli z otce nadšení, z jeho milého chování, výkladu a přístupu. Tento úžasný pocit umocnila společná modlitba a požehnání od otce. Tímto velmi děkujeme za krásné odpoledne a zážitek.

*/text Božena Vlčková, Předsedkyně Klubu seniorů Sehradice,
redakčně kráceno, foto archiv KsS/*

Vzpomínka na dětství v Petrovicích

Rok 2021 byl rokem svatého Josefa. Moje vzpomínky mě zavedly do dětství. V Petrovicích okolo kostela býval živý plot a okolo fary je ještě dnes. My malé děti jsme si hrávaly na place před kostelem. V živém plotě jsme si dělaly domečky. Uklízely, zdobily kytičkami, „umetaly“, vařily. Jako nádobíčko jsme měly střepy z rozbitých talířků a hrníčků. Soutěžily jsme, která má hezčí. Skákaly přes švihadlo nebo panáka. Kluci hráli zase jejich klučičí hry s balonem. O kuličky nebo na pikanou (na schovku) jsme hráli společně. O žních byly na place žebříňáky, koňské nebo kravské povozy přizpůsobené ke svážení snopů obilí z polí. Na nich jsme si hrály, cvičily. Zavěšeny hlavou dolů jako netopýr se dívaly na věž kostela, na domy, na nebe. Úplně jiný nezapomenutelný pohled na vesnici.

Na věži v šest hodin zvonilo klekání. Z fary vyšel pan farář Kolář, posbíral nás děti (nikdo neutekl) a vzal nás do kostela. Hned za dveřmi vpravo

je obraz svatého Josefa. Pomodlil se s námi krátkou večerní modlitbičku a šli jsme domů. Rodiče se vraceli z polí, nakrmili a poklidili dobytek, byla večere a šlo se spát.

Jednou nás viděla paní Zelníčková z Lesonic a moc se na nás zlobila a že to půjde říct na faru. Pan farář přišel, usmíval se. „Jen si, holčičky, vařte a hrajte dál“. Paní Zelníčková sedávala v kostele v první lavici pod kazatelnu. My jí říkaly „Brnčina“. Hlídala nás, abychom nezlobily. Kluky na druhé straně hlídala paní Daňhelová, také z Lesonic. Kdo hodně zlobil, musel po mši svaté klečct před oltářem u mřížek. Pro nás děvčata to byla velká ostuda, když tam někdy musely klečct s klukama. Buďme shovívaví, když dnešní malé děti v kostelíčku zlobí. Zlobili jsme také.

V neděli po obědě ve dvě hodiny bylo požehnání. Po něm jsme chodívali na procházky okolo Petrovic.

V době hodů, od konce srpna do konce září, jsme se chodívaly dívat na všechna zavádění, na kolotoče, na houpačky, střelnice. První hody byly v Kadově, pak v Lesonicích, Rybníkách, doma v Petrovicích, Dobelicích a poslední ve Vémyslicích. Tančit polku a valčík jsme uměly dřív, než jsme samy držely hody.

I když ani jedna z nás nezůstala v Petrovicích, bylo nás devět, přesto se každý rok sejdeme, zavzpomínáme, zazpíváme si, povíme si, co je nového. Na dětství a mládí prožité v Petrovicích máme hezké vzpomínky.

*/text Alena Grunová, roz. Šidlová; foto z 1. sv. přijímání
s P. Františkem Kolářem, rok 1959, archiv rodiny Grunové/*

Svatý Mikuláš opět u nás

„Mikuláši, svatý Mikuláši!“, volaly kadovské děti v kostele v závěru mše sv. poté, co je pan děkan vyzval. „Mikuláši!“, všechny oči směřovaly ke dveřím. Ty se otevřely a v nich se objevil anděl a za ním svatý Mikuláš! Čert ne! Ten do kostela nepatří! Svatí prošli

kolem nás až dopředu

k oltáři, aby na nás všechny, a hlavně na děti, viděli.

A aby Mikuláš viděl, kolik těch dětí tady vlastně je. Bývá jich tu dost na to, jaká jsme zapadlá vesnička.

Bylo ticho (ne, že by jindy nebylo).

Mikuláš s andělem se dívali na nás a my na ně. Pak se světec představil. Vlastně ani nemusel, všichni ho přeci známe. Zeptal se nás, jestlipak víme, kdy se vlastně narodil? „Víte to někdo z vás?“ Padlo pár tipů. Ale nikdo neuhodl. Tak nám to prozradil. „Jsem svatý Mikuláš a narodil jsem se okolo roku 280. Je to už tak dávno, že si to

ani nepamatuju. Svátek slavím 6. prosince. Byl jsem biskup proslulý svou štědrostí. K dětem chodím v podvečer 5. prosince a rozdávám sladkosti.“ Následně si děti zavolal, aby za ním přišly dopředu a aby mu pověděly nějakou básničku, říkanku, nebo něco podobného. Ale děti stály a mlčely. Nevím, jestli nechtěly nic říct, nebo jestli se tak styděly. Nikdo z nich si netroufal. Zase bylo ticho. Až anděl to zachránil a že teda Mikulášovi společně pronesou modlitbu. To už bylo lepší! „Otče náš...“ Mikuláš byl spokojený a mohl začít rozdávat balíčky se sladkostmi, které v košíku nesl anděl. Dokonce mu to nestačilo a šel pro další! Ještěže měl zásoby! Pan děkan byl taky obdarován! Zasloužil si to? Určitě jo! Anděl ještě rozdal nálepky do leporela, které tento školní rok děti doplňují v rámci účasti na bohoslužbách nejen pro děti. No a než svatý Mikuláš s andělem z našeho kostela odešli, tak se s ním děti a pan děkan ještě vyfotili. To aby všichni měli hezkou vzpomínku. Tak s Pánem Bohem, Mikuláši, budeme se na tebe těšit zase za rok!

/text Jitka Kounická, foto Jitka Sobolová/

Synoda

Tématem tohoto zamyšlení je synodální setkání, které Svatý otec František vyhlásil za účelem dialogu v církvi utvářením diskutujících skupinek o poslání a spoluúčasti na životě církve. K těmto konzultacím byly vypracovány tematické okruhy, ve kterých se formou otázek vedla diskuse o slavení v církvi, o družích služeb v církvi, o přijetí nově příchozích do farního společenství, o mládeži, o osobních zkušenostech s prožíváním víry.

Chtěl bych se podělit o zážitek ze setkání krumlovské skupiny. Byla tvořena asi deseti osobami, které měly v čele

Za církev synodální

společenství | spoluvůčast | poslání

moderátora, a ten otevíral navržená témata. Každý ze zúčastněných vyjádřil svůj náhled na dané téma. Chci zdůraznit, že při setkání panovala velmi přátelská atmosféra, každý se vyjadřoval a dával podněty. Byl jsem potěšen, že členem byl i představitel nejstarší generace, který mluvil o svém prožívání víry v mládí, a jeho přítomnost byla přínosem, a tím došlo k naplnění myšlenky účasti všech věkových a profesních skupin. Byla vidět vstřícnost všech zúčastněných, každý dostal prostor pro svůj náhled. Závěrem bych všem chtěl sdělit, že už jsem hodně dlouho nezažil takové pohodové povídání o církevním životě.

/Jiří Mandát/

Betlémské světlo

Těsně před Štědrým dnem v roce 2021 jsme poprvé měli možnost si zajet do Krumlova do kaple sv. Floriána v Moravském Krumlově pro Betlémské světlo. Akci s šířením světla pořádala Kolpingova rodina, která k tomu dostala požehnání farnosti. 23.

prosince jsme proto vyrazili z Kadova směr Krumlov, abychom si zapálili svíčku v lucerničce a mohli si světýlko odvézt do svých domovů a nasát tak atmosféru přicházejících Vánoc.

Poprvé jsme také měli možnost se zařadit mezi dobrovolníky v Kadově a roznášet světýlko do domácností našich sousedů.

Rozdělili

j jsme se na
dvě

skupinky po
třech

a vydali se
na cestu.

Zvonili

a klepali

j jsme u všech
dveří, a kdo

měl zájem,
tak si donesl

svíčku a my se s ním o světýlko rozdělili. Většina lidí byla šťastná, někteří nás odbyli, pár lidí neotevřelo. Reakce lidí byla různá. Nejvíc mě překvapilo, že nám za to někteří chtěli platit. Já jim říkám: „Ne, to je zadarmo! Nic nechceme!“ Tak překvapeně koukali. Jakkmile jsme všechny určené domácnosti obešli, vydali jsme se zpět domů. Byla nám sice zima, ale měli jsme hřejivý pocit na srdci. Těšili jsme se na Ježíška a na Štědrý den a samozřejmě na dárečky. Večer jsem koukala na lucerničku se zapálenou svíčkou a bylo mně dobře.

/text Jitka Kounická, foto o. Pavel Vybíhal/

Tři postřehy paní Kristiánové

V naší farnosti míváme každou první neděli v měsíci mše

svatě se zaměřením především pro děti. Pan děkan jde vždy blíže k dětem, aby jim vysvětlil obsah homilie, ve které se snaží tematicky propojit Boží slovo dané neděle a celoroční téma

bohoslužeb pro děti. Aby to i nejmladší děti lépe pochopily, tak někdy kázání doprovází různými rekvizitami, někdy malou dramaturgií, a to děti více zajímá. Samozřejmě i nás dospělé to moc potěší a někdy i pobaví. Proto jsou mše tak zajímavé. Tyto mše

obohacuje svým zpěvem a hudebním doprovodem schola z Polánky pod vedením paní Vavříkové a také naše scholička, kterou vede paní Kaufmanová a paní

Mandátová. Je radost chodit na tyto „dětské mše“. Náš Pán ať žehná všem, kteří se s radostí a láskou podílí na této Bohu milé činnosti.

V třetí postní neděli byla v naší farnosti křížová cesta, kterou vedli naši prvokomunikanti. Měli ji dobře připravenou, pěkně četli

texty, které měli přidělené. I když se vloudila menší chyba, nic to nezměnilo na důstojnosti křížové cesty. Křížová cesta byla doprovázena hudebně i zpěvem pod vedením pí Vavříkové a Mandátové. Přidali jsme se zpěvem i my někteří dospěláci. Děkujeme i všem dalším dětem, které se této pobožnosti zúčastnily.

Pro mne je měsíc říjen vždy krásný, když můžeme poděkovat modlitbou sv. růžence naší milované Panně Marii, která se za nás přimlouvá u nebeského Otce. Letos jsme se modlili spolu s farníky z Petrovic, vedeni naším p. děkanem. Každý čtvrtek jsme se scházeli v kostele sv. Bartoloměje a povedlo se nám to. Vždy se modlil někdo 1 desátek a před ním jsme zpívali jednu sloku z příslušné písně. Tak jsme se pomodlili růženec radostný, bolestný, slavný a růženec světla. Pan děkan nás též jeden čtvrtek doprovázel hraním na varhany, a bylo to o moc hezčí. Modlitbou sv. růžence jsme jistě udělali radost Panně Marii. Ona nikdy neodmítne nikoho, kdo ji bude prosit o přímlovu. Velké díky všem, kteří se těchto růženců účastnili.

/text Anna Kristiánová, foto Jan Hájek a Tatiana Himerová/

Mariánská studánka tam a zpět

Byla to krásná jarní neděle a úžasná příležitost vyzkoušet, jak nám jedou kola po zimní přestávce. Takže napumpovat kola, namazat řetěz, zkusit brzdy a to by nám tak stačilo.

Jede se mnou moje sestra Pavlínka. Jen co vyjždíme, tak slyšíme burácení hromů. Zkusíme dojet ke křížku mezi Kadovem a Lesonicemi, abychom zjistily situaci, jak dále postupovat. U křížku zjišťujeme, že nad Krumlovem se zvedá mračno, ale nad námi je jasno. Volám Janičce, jak je na tom, jestli pojedou. Prý pojedou a vezme s sebou děti, ale jen Alenka se nenechala zastrašit. Po krátké přeháňce se setkáváme všichni u křížku. A teď nás čeká jen pád dolů. Ti, kteří někdy jeli touhle polní cestou na kole, tak vědí, co tím myslím. Cesta je příjemná. Když přijíždíme do Krumlova, je po dešti. Naštěstí. Ještě nás čeká velký kopec na Floriánek. K této cestě volíme dopravní přepravu, které se říká „pěško-bus“. U Floriánku je krátká přestávka i s vyhlídkou.

„Vytáhněte praporek!“ Dojíždíme do cíle a zatím tu nikdo není. Využíváme situace na obhlídku, po pár fotkách a selfičkách si dáme v kapli doporučenou modlitbu. Pořád nikdo nepřichází, když už si říkáme, že jsme

měly zavolat, jestli to nezrušili, tak vtom přijíždí náš otec Pavel. Vybíhal na svém černozelem

kole. A začíná se to tu pomalu rojit! Když už nikdo nepřichází, pan

děkan počká ještě 5 minut. V tom čekání jsme si zkontrolovali, jak nám každému běží čas.

Májovou začínáme modlitbou desátku růžence. Tedy znamením kříže a po následné modlitbě *Otče náš* máme každý za úkol předříkávat po jednom Zdrávasu. Následuje modlitba Loretánské litanie. Ptáčci nám do toho zpívali, skrz koruny stromů prosvítalo sluníčko a navíc byl příjemný vzduch po dešti. No prostě nádhera! Čtení připravené z knížky odložil o. Pavel na jindy, aby z toho měli požitek i ostatní, kteří sem dnes nedorazili. Ale nám to nakonec nevadilo, protože místo toho vyprávěl příběh z dětství. Když byl jako malý tříletý chlapeček vážně nemocný. Byl to napínavý a dojemný příběh, ale s nasazením jeho rodičů a s Boží pomocí vše dobře dopadlo. Někteří z nás museli během vyprávění zamáchnout slzu. Na úplný závěr pobožnosti dostáváme ještě požehnání na cestu. A když už jsme tu, nemůžeme si nechat utéct pár doušků vody z léčivé studánky.

Na zpáteční cestu Janča vybrala vyhlídkovou trasu přes Rakšice do Krumlova, tam jdeme na pizzu a limču. Při výjezdu z ulice Alenka neodhadla výšku obrubníku a měla ošklivý pád. Roztrhané kalhoty a krev na koleni, to nesvědčilo o ničem dobrém. Jelikož se to stalo před farou, vzala Jana lékárníčku a šly jsme za kostel na hřbitov (kde jsou lavičky) vykonat první pomoc. No, zvládla „operaci jauu“ na výbornou! Aby taky ne, když pan děkan zrovna relaxoval v kostele a hrál na varhany písničku ke sv. Floriánovi.

A je tu odjezd – pokus číslo dvě. Všichni odjíždějí, ale já nemůžu. Proč? Mám seknutý (spadený) řetěz. To se opakuje skoro při každém kilometru. Janička mi cestou řekne: „Myslela jsem si, že budeme čekat na Alenku, ale čekáme na tebe.“ No, to potěší! Prý mám s kolem švihnout a koupit si nové. A to bylo na kolo moc! Jak to slyšelo, přestalo jet úplně. Ale naštěstí jsme už v Petrovicích. Holčák je svěřena Pavlínka, která si pro jistotu vzala ode mě svůj batůžek. Rozloučily jsme se a pak jen v dáli vidím, jak odjíždějí.

Ale vše je k něčemu dobré! Při pěší cestě jsem měla čas rozjímat a přemýšlet o nádherně vydařeném dnu plném zážitků. A ještě si při tom broukat floriánskou písničku, která mi zněla v uších: „Stůj při nás, stůj při nás, oroduj za nás!“

Tak, teď mám dobře vychytaný chyby na kole a můžu ho připravit na další cestu. Přeji Vám všem pěkný den a budu se těšit na viděnou! :-)

/text a foto Jitka Sobolová, obrázky Pixabay/

První Noc kostelů v Petrovicích

V roce 2004 proběhl v České republice první ročník Muzejní noci. Myšlenkou této akce je zpřístupnit prostory i po klasické otvírací době, a pokud možno prominout vstupné. O pět let později vznikla myšlenka Noci kostelů, kdy se

návštěvníci mohou seznámit s prostory těchto budov, které jsou pro turisty běžně nedostupné. Postupně přibývají místa, která se do tohoto projektu zapojují a v letošním roce (2022) to byla i obec Petrovice. Díky DSO Moravskokrumlovsko vznikl projekt zpřístupnit kostely a muzea v našem regionu. V pátek 10. června 2022 mohli zájemci navštívit v nočních hodinách kostel sv. Cyrila a Metoděje v Jezeřanech-Maršovicích, kapli sv. Markéty v Rybníkách, kostel Povýšení sv. Kříže v Trstěnicích, krumlovské kostely, Muzeum a informační centrum Vedrovice a petrovický kostel Povýšení sv. Kříže i muzeum v doškové chalupě. Program byl opravdu bohatý a poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravách i průběhu této akce.

Petrovický kostel byl otevřen od 19 do 21 hodin a návštěvníky zde přivítal jáhen Jakub Ondráček. Poutavě vyprávěl o historii i současnosti kostela včetně plánovaných oprav v letošním roce. Součástí

večera byl i varhanní koncert, kdy první část zahájil Lukáš Havel společně se zpěvačkou Ivanou Peterkovou a dvěma dětmi, které hrály na hudební nástroje. Pěvecké umění obdivovali nejen návštěvníci této akce, ale mnohým je paní Peterková známá z Dechové hudby Petrovanka. Zhruba po hodině usedl k varhanám

Jan Černý z Ivančic. Prostory kůru jsou mu velmi dobře známy, neboť každou neděli zde doprovází mše. Oba varhaníci si právem zasloužili velký potlesk. Během večera se vybíral dobrovolný příspěvek na opravu kostela a pan děkan Pavel Vybíhal převzal částku 4 150 Kč. Děkujeme všem, kteří sbírku podpořili.

V tento den byla otevřena také došková chalupa. Návštěvníci si mohli prohlédnout interiéry a hospodářskou část s výkladem průvodkyně. Mnozí návštěvníci byli překvapeni množstvím exponátů a potěšila nás slova chvály o zachování této památky. Mezi 19. a 22. hodinou prošlo chalupou 75 návštěvníků. Celkem odhadujeme počet zájemců o tuto netradiční Noc na více než stovku. Zpestřením akce bylo posezení vedle doškové chalupy, kde byla připravena ochutnávka vín místních vinařů, k dobré pohodě hrál na harmoniku pan Oskar Tylč z Polánky a nechybělo občerstvení.

Doufáme, že vás o této netradiční Noci budeme moci přivítat i v příštím roce. O to více se těšíme, že vám budeme moci ukázat nádherně opravený interiér kostela, na kterém se v těchto již adventních dnech, kdy se seskupují slova tohoto textu, usilovně pracuje.

/text Irena Závišková, foto Roman Hájek/

Pout' do Santiaga

Velmi jsem toužila dostat se do Compostely, španělského města, do míst, kde je pochován sv. Jakub a které navštěvují tisíce poutníků a turistů. Týdenní výlet by se dal napsat na několik stránek, já se chci podělit s ostatními o své zážitky jen v kostce.

Poutníci, kteří chtějí dostat certifikát, že absolvovali pout', musí ujít alespoň 100 km pěšky, nebo ujet 200 km na kole, anebo na koni. Po cestě sbírají razítka, kterými se při ukončení cesty prokáží. Mně nebyla z časových důvodů dána možnost putovat pěšky, a tak jsem musela vzít zavděk dopravu letadlem. I přes tento hendikep jsem si nenechala vzít radost z návštěvy katedrály a prožití mše sv.

Než jsem se ale dostala do Compostely, navštívila jsem město Bilbao, kde jsem si prohlédla mimo jiné Guggenheimovo muzeum a katedrálu sv. Jakuba, která je zapsána na listině památek UNESCO.

Další zastávkou bylo město Burgos, kde je jedna z nejkrásnějších katedrál světa. Následovalo město Leon, které je proslulé katedrálou Santa Maria s mnoha vitrážemi. Přibližovala jsem se k cíli cesty a pozorovala hornatou krajinu, občas putujícího poutníka, Templářský hrad v městečku Ponferrada, keltskou vesničku, městečko Astorga s biskupským palácem atd.

Santiago de Compostela mne přivítalo deštěm. Ale protože jsem se hooóódně těšila, tak mně to ani nevadilo. Po snídani jsem se

vydala na prohlídku města a samozřejmě spěchala do centra s velkým množstvím ostatních poutníků. Do chrámu jsem měla možnost vstoupit Svatou bránou, která je otevřena v roce,

kdy svátek sv. Jakuba připadne na neděli (to bylo v loni, ale kvůli covidu prodlouženo do letošního roku, další bude za 8 let). Mše sv., které jsem se zúčastnila, celebrouvalo 80 kněží z celého světa. Byla to slavnostní mše se spoustou krásného zpěvu, jen jsem té španělštině nerozuměla. Na závěr rozhoupalo 8 mužů v červených dlouhých kabátech obrovskou kadidelnici, která lítá nad hlavami věřících. Tato zajímavost bývá při nějaké slavnostní příležitosti. Také jsem měla příležitost pozorovat z ochozu věže příchozí poutníky, kteří připutovali na velké náměstí před katedrálou. Bylo to dojemné, vítali

se s nimi lidé, kteří tam zrovna byli, provolávali jim slávu, objímali se s nimi, hráli na hudební nástroje.

Náhodně, ve velkém labyrintu lidí, jsem se potkala s mladou poutnicí z Brna. Byla to zdravotní sestřička, která pracuje s narkomany. Říkala mně, že ušla asi 280 km, šla sama, a teď v cíli cesty je opět připravená a schopná nastoupit znovu do těžké služby. Vyzařovala z ní obrovská pokora a vyrovnanost, řekla mně, že po cestě zažila mnoho útrap, ale že je šťastná.

3 krásné dny v Santiagu utekly jak voda. Na závěr jsem ještě doputovala na mys Fisteria. Dokud neobjevili 3 000 km vzdálenou Ameriku, byl považován tento mys za konec světa.

Jsem velmi vděčná, že jsem mohla cestu absolvovat, že jsem si alespoň trochu s ostatními řádnými poutníky mohla říct: EL CAMINO ES LA META (cesta je cíl).

/text a foto Ludmila Rozmahelová/

Celostátní setkání mládeže

Celostátní setkání mládeže 2022 v Hradci Králové, s mottem setkání: „Vstaň, udělám z tebe svědka toho, co jsi viděl.“

Je úterý 9. srpna brzy ráno a já se zase se všemi doma loučím se slovy: „Tak se tady mějte, uvidíme se v neděli.“ Tyto prázdniny trávím víc času na cestách než doma a nemůžu si vůbec stěžovat – je to fakt BOŽÍ!

Tento srpnový týden mě ale čeká něco výjimečného, něco, co člověk může zažít jen jednou za 5 let, a to mezi křesťanskou mládeží dobře známé „CéeSeMko“. Těším se na další prázdninové dobrodružství, ale stejně mi tam vzadu v hlavě vyskakují nervózní otázky – „Katecheze, diskusní skupinky, mše a společné modlitby každý den? Není toho duchovna trochu moc? A co lidi a organizace? Bude to v pohodě?“ Tento rok jsem poprvé zažila Diecézní setkání mládeže

v Brně,
ale s takto
velkou
akcí jsem
ještě
nikdy do
styku
nepřišla.
A tak jsou
obavy
zcela na
místě.

V Brně se setkávám s kamarádkou Gabi a společně vyrazíme vstříc tomuto novému dobrodružství.

Hned v autobuse se potutelně smějeme složení cestujících v autobuse – jednu polovinu tvoří mládežníci s křížkem na krku a druhou dospěláci v černých tričkách a s kovovými náramky na ruku. Ze zvědavosti si zjišťujeme, kam by ta druhá polovina mohla jet. V ten stejný termín CSMka se v Hradci koná i metalový/rockový festival. Zajímavá to kombinace událostí, že? :)

Po náročné cestě nás čeká první společný program – večerní uvítání, rozdělení do diskusních skupinek, společná modlitba. S Gabi nás ohromuje velikost celé akce. Areál Univerzity Hradec Králové, ve kterém se setkání koná, je opravdu obrovský a ty čtyři tisíce lidí v něm jsou fakt něco. Atmosféra nás celé pohlcuje a my si uvědomujeme, že tento týden bude stát opravdu za to! A taky že jo!

Každý den se nese ve znamení nějakého tématu – „Bud' tady“, „Bud' vděčný“, „Bud' Božím dítětem“, „Bud' svědkem ve světě“, „Bud' svědkem doma“, „Bud' svatý“. Dopoledne se pravidelně setkáváme v našich diskusních skupinkách. Ty jsou sestaveny podle věku, takže jsme mezi svými vrstevníky a lépe si tak

v mnoha ohledech rozumíme.

Diskutujeme nad samotným tématem dne, dělíme se navzájem o své duchovní zážitky, duchovní „krize“, sdílíme si, jak to funguje v našich farnostech. Potkávám zde spoustu skvělých lidí, získávám spoustu inspirace – někteří z nich jezdí pravidelně

do diecézních center mládeže, organizují chvály, vedou spolča... Je radost poslouchat, jak tím někteří žijí!

Před obědem je pravidelně na programu dne mše svatá – pod širým nebem, s tisíci mladými, za doprovodu scholy. Písničky, které zde

zaznívají, mi vhnání slzy do očí a navrací zpět do doby, kdy jsme se u nás v Krumlově každý pátek scházeli ve scholičce pod vedením Janičky Buškové (listopadová poznámka – „teď už mé biřmovací kmotry

). S radostí nasávám

atmosféru a užívám si to společenství. Všichni jsou na sebe milí, usmívají se na sebe, nikdo neřeší, jestli se modlíš v kleče, nebo se pohupuješ v rytmu hudby. Jestli jsou tvé ruce sepjaté, nebo dáš dlaně vzhůru. Jestli máš zavřené oči, nebo naopak to všechno vnímáš všemi smysly. Všichni se akceptují a v tom je to fakt krásný! :)

Odpoledne probíhají přednášky, workshopy, tvořivé dílny, sporty, koncerty. Každý si prostě najde to své. Já osobně si vybírám na workshop tvůrců mého oblíbeného podcastu *Na dřevě*, přednášku Marka Orko Váchy a paní Jany Sieberové, která v Hořicích založila hospicovou péči, a koncert známého písničkáře Michala Horáka. A všechno je super!

V neděli to ale všechno končí. S Gabi se snažíme areál opustit, co nejpozději to jde. Uvědomujeme si, že tak duchaplný týden plný radosti asi už jen tak nezažijeme. Celou cestu k nám na Moravu to vstřebáváme a říkáme si, že naše prvotní strachy byly zbytečné. Organizace – skvělá, množství duchovního programu – tak akorát, lidi – báječní.

Jsme rády, že jsme se ODHODLALY VSTÁT A STALY JSME SE SVĚDKY NĚČEHO TAK NEUVĚŘITELNÉHO.

Byl to opravdu požehnaný týden.

A na závěr něco pro zajímavost (zdroj – Instagram @csm_hrdec):

- Setkání se zúčastnilo 4.222 mládežníků, 12 biskupů (vč. arcibiskupů), 112 kněží
- Bylo podáno cca 15.000 hostií a vypito 8 l krve Páně
- Snědlo se 11.800 baget
- Workshopů a přednášek se zúčastnilo 62 přednášejících
- K ozvučení a osvětlení podia bylo využito přes 2 km kabelů
- Na YouTube Sekce pro mládež ČBK je nahráno 103 videí z CSM – koukněte se na ně! :)
- Další CSM bude až za 5 let, ale v srpnu 2023 budou v Lisabonu probíhat Světové dny mládeže. Tak co, půjdete do toho? :)

/text Zdeňka Stixová, foto z archivu autorky, obrázky z internetu/

První spolčo mládeže

Poslední říjnovou sobotu se v naší farnosti uskutečnilo první setkání mládeže. V podvečer jsme se sešli na faře v Moravském Krumlově a přivítali zde i mládež z ivančické farnosti. Ti se k nám tentokrát připojili, aby nám pomohli setkávání mládeže „nastartovat“ a zároveň nám předat zkušenosti a inspiraci k průběhu scházení se.

Podvečer jsme zahájili seznamovacími hrami, abychom se mezi sebou více poznali. Svůj čas si večer našla i duchovní část, při které se společně debatovalo o významu nadcházejícího dušičkového období a o svátku Všech svatých. Také jsme si připomněli sedm hlavních hříchů tím, že jsme se rozdělili na skupinky, ve kterých se chodilo po předem připravených stanovištích po městě. U každé zastávky jsme si přečetli o jednom z hlavních hříchů a vyluštili šifru,

která nás nasměrovala na další zastavení. Poslední zastavení nás zavedlo do kostela svatého Bartoloměje, kde jsme zazpívali několik písní

a potom nám pan děkan udělil požehnání. Tímto skončila duchovní část večera a my se přesunuli zpět na faru, kde následovalo malé občerstvení. Program setkání pokračoval několika společenskými hrami a byl zakončen závěrečnou modlitbou.

Celý večer jsme si užili a už se těšíme na příští setkání, kterého se, věříme, zúčastní i další omladina z naší farnosti.

/text Aneta Sklenská, foto Jan Jelínek/

Setkání prvokomunikantů na Petrově

Ve čtvrtek 6. října 2022 jsme se ráno v 8 hodin vydali do Brna na setkání prvokomunikantů s otcem biskupem Pavlem Konzbulem. Akce probíhala za krásného podzimního slunečného počasí. Přijelo více než 600 prvokomunikantů z celé brněnské diecéze.

Po mši svaté se v sakristii katedrály děti mohly setkat s otcem biskupem Pavlem, na dalších stanovištích pak s některými svěťci a významnými osobnostmi – se sv. Václavem a sv. Ludmilou, se sv. Petrem, sv. Tomášem Akvinským, ctihodným Martinem Středou, sv.

Marií Magdalénou, blahoslaveným Carlem Acutisem, sv. Janem Maria Vianneyem, Johannem Gregorem Mendelem, dokonce i s Pannou Marií. Na každém stanovišti byla pro děti připravena, kromě krátkého poučení, také nějaká aktivita nebo hra. Např. vyváleli a upekli jsme si hostii, potěžkali jsme si zbraně a štít sv.

Václava, který nám dal moudré rady do křesťanského života, se sv. Tomášem Akvinským jsme byli u katedrálních varhan a učili se jeho písně, které složil, s bl. Carlem Acutisem jsme hráli aktivitu po

lanech a sv. Jan Maria Vianney nás naučil pomocí rozházených balonků, jaké to je, když pustíme do světa nějaký hřích.... Ani jsme nestihli všechna zastavení, ale to hlavní: mši svatou, výstup na katedrální věž a sv. požehnání ano. Domů jsme odjížděli plni zážitků. Velký dík za tuto krásnou atmosféru patří zaměstnancům našeho biskupství.

A na závěr: ještě jsme stihli i fotografii se Sv. otcem – on na ní vypadal jako živý.

/text a foto Michaela Mandátová/

Bířmovanci na Mamre

Spousta z vás si asi při přečtení slova „Mamre“ vybaví místo setkání Abraháma s Bohem (Gn 18, 1-16). Možná Vás zklamou, ale

my na tomto konkrétním místě nebyli. My jsme totiž byli na něčem mnohem lepším! V polovině října jsme téměř celá skupina i s panem děkanem navštívili Diecézní centrum života mládeže

MAMRE v Osové Bítýšce – místo, kde se s Bohem setkávají mladí.

Vyrazíme hned v pátek po mši svaté od fary, někteří natěšení, jiní s kapkou strachu v očích. Jako farnost jsme nikdy na podobném místě nebyli. Teda až na našeho pana děkana – ten na Mamre byl v letech 2008 - 2010 kaplanem :). Po příjezdu se nás ujímají místní „týmáci“ (označení pro 2 holky a 2 kluky okolo 20 let, kteří tam rok, či dva pracují – chystají program, vytváří atmosféru, zázemí) – Sáří, Anežka, Kyli a Jirka. Potkáváme mládežníky z Brna Žebětína, dále jednu z hlavních tváří centra – o. Jiřího Jurise Jeniše. Hrajeme spoustu seznamovaček, více či méně „drastických“ her :). Vrcholem pátečního večera je celonoční

adorace. Každý z nás má možnost se napsat na seznam „služeb“ a strávit tak díky tomu čas v tichosti, v modlitbě v kapli, která je součástí fary. Jsou v ní nachystané deky,

polštáře, Bible, růžence, zpěvníky, ale i kapesníky :). Každý si tam zkrátka najde svůj vlastní způsob rozjímání.

Sobotní ráno začíná jak jinak než společnou modlitbou a společnou snídaní. Zajímavostí je, že na Mamre nenajdete jednoho stálého kuchaře. Každý víkend tam přijíždí jiná skupina mládežníků (většinou jsou to místní stálíci = děcka, která se dřív účastnila akcí na Mamre, a toto je pro ně skvělý důvod se vracet zpět) a vařila fakt dobře! Během dne pro nás mají týmáci vymyšlený pestrý program –

společné hry, pomoc s úklidem (na Mamre to nazývají „ergoterapie“, ale s tím já jako studentka ergoterapie nemůžu vůbec souhlasit :D), výrobu svíce pro naše společenství,

venkovní hru, při které se nasmějeme úplně všichni. Naše skupinka tomu, jak nám to nejde a jak bloudíme, a ti druzí na konci nám, že do cíle dorážíme více než deset minut po nich – takto intenzivně jsme

snad po dobu přípravy na biřmování nespolupracovali :). V rámci večerního zklidnění opět přichází na řadu duchovní program – nejdříve mše svatá

a následně chvály, ty jsou takovou třešničkou na dortu celého dne.

V neděli nám nezbývá nic jiného, než se se všemi a se vším rozloučit a vydat se zpět do svých domovů (či univerzitních měst :). Někteří se domů těší více, jiní méně a s radostí by v Bítýšce ještě zůstali. Jedno je ale jasné – stopu to na nás všech zanechalo. A tak děkujeme našemu panu děkanovi, že nás tam vytáhl! Stálo to za to! ♥

/text Zdeňka Stixová, foto o. Jiří Jeniš, Vojtěch Kylián, Sára Ondráčková, Jiří Vašulín, o. Pavel Vybíhal/

Bířmování očima kmotry

V sobotu 19. listopadu 2022 se v kostele Všech svatých v Moravském Krumlově po 10 letech udělovala svátost bířmování.

Všichni bířmovanci, kteří se na tuto cestu vydali téměř před rokem a čtvrt, pod dohledem a s velkým nasazením našeho pana děkana Pavla Vybíhala, tak úspěšně završili svoji křesťanskou

zkoušku dospělosti. Já osobně jsem měla tu čest se této události

účastnit jako biřmovací kmotra. Už při vstupu slavnostního průvodu biřmovanců do kostela se mi jen velmi těžko zdržovaly slzy dojetím. Dojetím z toho, že před patnácti lety jsem na tom samém místě stála jako křestní kmotra té stejné osůbce, která si mě za svoji kmotru vybrala i ve svůj biřmovací den. Dojetím z toho, jaká z té malé holčičky vyrostla téměř dospělá slečna, a co vše už dokázala. A také dojetím z toho, že tak, jak tam dnes stála Terezka, jsem na jejím místě stála i já v roce 1999 při mém vlastním biřmování. Stejně jako tenkrát, tak i dnes celé slavnosti předsedal biskup Vojtěch Cikrle. Jeho vyzářující klid a vznešenost podtrhla krásná slova, která směřoval ve své rozmluvě našim biřmovancům i všem přítomným. V hlavě mi zůstaly dvě myšlenky, které se zdají sice samozřejmé, ale často na ně zapomínáme:

1. Neustále se za něčím ženeme, aniž bychom si více vážili toho, co máme. Pocit štěstí často podmiňujeme tím, že šťastní budeme, až budeme mít „to něco“, co si přejeme nebo až dosáhneme „něčeho“, co jsme si vysnili. Dostatečně nedoceňujeme, jaké dary nám Bůh dává, ty největší, na kterých opravdu záleží. Za mě je to především spokojenost a vděčnost za to, že jsme, za rodinu a přátele a možnost trávit spolu čas ve zdraví a pohodě, za to, že máme kde bydlet, co jíst, že se společně můžeme scházet na bohoslužbách,

a v neposlední řadě to jsou každodenní maličkosti. A to nejmenší, co za to můžeme Pánu Bohu na oplátku dát, je naše víra, díky a láska.

2. Občas se necháváme pohltit strachem a děláme věci ze špatných pohnutek. Místo toho, abychom konali něco proto, že je to dobré, tak to děláme proto, že máme strach z toho, co se stane, když například něco neuděláme. A z toho pak někdy vyplývá i pomýlený vztah k Pánu Bohu, kdy se domníváme, že Bůh je přísný otec, který nás soudí a odsoudí za naše prohřešky místo toho, abychom Pána Boha vnímali jako laskavého a bezmezně milujícího tatínka, jehož jediným cílem je nás pochopit, vést, ochraňovat, podpořit a povzbudit vždy, když to potřebujeme, a především nás zahrnout svojí láskou a Boží milostí.

Po této promluvě mše svatá směřovala k vlastnímu bířmování sedmnácti odhodlaných bířmovanců. Za líbezného zpěvu scholy se

všichni
bířmovanci
a jejich kmotří
postavili,
a pak
ke každému
bířmovanci,
se svým
kmotrem
za zády,
jednotlivě
přistoupil pan

biskup a udělil svátost bířmování.

Myslím si, že nemluvím jen za sebe, když řeknu, že celá tato slavnost byla nesmírně dojemným a krásným zážitkem, který v nás zůstane hodně dlouho. A když přemýšlím nad řečnickou otázkou pana biskupa, kterou našim břimovancům položil: „Co od břimování očekáváte?“, tak za sebe musím odpovědět, že pro mě to je utvrzení ve víře a přiblížení se zase o něco blíže k Pánu Bohu. A to přesně bych chtěla popřát i našim milým břimovaným, ať neustále pokračují v cestě přibližování se k Pánu Bohu a žijí život s radostí, vděčností a Božím požehnáním.

*/text Dana Lamlová, foto
Ladislav Bušek a Radmila
Dvořáková, obrázek Pixabay/*

Biřmování a já

Přistoupit ke svátosti biřmování ve 43 letech? Nemožné, ostuda, pozdě...? Ne, protože: U Boha je možné všechno (Mk 10,27).

V době mého dospívání jsem si nechala ujet vlak. Stála jsem na nástupišti se svými kamarády, oni nastupovali do vlaku, do stanice „Biřmování“. Volali na mě: „Pojeď s námi, strojvedoucí je Duch Svátý“. Já jsem nechtěla, a tak jsem zůstala 20 let stát na nádraží, dívala jsem se za odjíždějícím vlakem a přála si, aby přijel další.

Před několika lety jsem se seznámila s Lenkou. Ta mi řekla: „To nevadí, že ti ujel vlak, vydej se na cestu pěšky. Nebudeš v cíli tak rychle, ale stojí to za to. Lepší než zůstat stát na nádraží.“

A tak jsem se vydala na CESTU k biřmování, hledám PRAVDU a jsem vděčná za ŽIVOT ve víře. Co by bylo, kdybych Lenku nepotkala? Určitě bych teď nechodila na přípravu na biřmování. Vše, co Bůh učiní, je dobré.

Takového
člověka můžeme
potkat jen
jednou, možná
dvakrát za život.
Hlavně tu šanci
nepromarnit.
Nechat se
oslovit, inspirovat, otevřít srdce...

Chtěla bych povzbudit všechny, komu taky ujel vlak, nasedněte na jakýkoliv prostředek a vydejte se na cestu. Ať už na kole, autem nebo letadlem, jen nezůstávejte stát...

/text Marie Leitnerová, foto Anežka Fialová a Radmila Dvořáková/

Misijní obnova

V neděli 27. listopadu začala adventní doba, nicméně tento víkend byl výjimečný nejen příchodem nejhezčího období v roce, ale také tím, že k nám po třech letech zavítal otec Slavomír Peklanský z řádu Pallotínů, aby v naší farnosti mohl provést misijní obnovu, kterou před dvěma roky zhatil kovid.

Čekaly nás tři dny intenzivního setkávání, ať už při mších, modlitbách nebo diskuzích zaměřených na jednotlivé skupiny – mládež, rodiny, manžele, důchodce. Snahou otce Slavomíra bylo do

nás nalít jistou dávkou optimismu, ale i probuzení, respektive vzbuzení k větší aktivitě směrem k Pánu Bohu.

Já osobně jsem v rámci misijní obnovy absolvovala páteční mši svatou, Korunku k Božimu milosrdenství a následnou katechezi, sobotní ranní chvály, diskuzi rodin a večerní rozjímavý růženec s požehnáním adventních věnců a nedělní mši svatou. Z jeho úst zazněla spousta důležitých myšlenek, z nichž mi několik zůstalo v hlavě:

1) Nemá smysl před Pánem Bohem přikrášlovat nebo zatajovat naše prohřešky, má nás rád takové, jací jsme, a mnohem více ocení naši naprostou upřímnost.

2) Často se zaměřujeme na kněze, který k nám promlouvá, ale naším úkolem je dívat se skrze toho, kdo nám hlásá, dívat se na Pána Ježíše.

3) V adventu se máme připravovat na příchod Pána Boha do našich srdcí a domovů, nicméně mnohem důležitější má pro nás být připravit se na náš příchod k němu a k věčnému životu. A proto máme využít advent na to osvobodit se

od fixace na materiálních věcech, napravit toxické a nezdravé vztahy, odpouštět a žádat o odpuštění, nežít ve sváru a nenávisti, abychom byli neustále připraveni, až si nás jednou Pán Bůh povolá k sobě.

4) Celý život je takový advent a není důležité vědět, kam a do jakého prostředí jdeme, ale za kým tam jdeme. A proto naši víru nemáme skrývat, ale svými skutky šířit radost a naději, ať všichni společně dojdeme k Pánu Bohu.

5) A v neposlední řadě se mi líbilo, a jako maminka tří holčiček jsem ocenila, jak otec Slavomír dětem vysvětloval, že každý máme nějaký úkol. Tak třeba svíčka má za úkol hřát a svítit a stejně tak děti mají svoji úlohu poslouchat a dělat radost rodičům a svému okolí.

I když misijní víkend utekl jak voda, troufám si říct, že nás opět obohatil a budeme se těšit na další misijní obnovu.

/text Dana Lamlová, foto archiv farnosti/

Tři NEJ bohoslužby

Asi mnohé z Vás napadá, že jedna z nej bohoslužeb bude Floriánská pouť v neděli 8. května, protože naším hostem byl pan biskup Konzbul, a druhá jistě bude biřmování, neboť to byla velká sláva nejen krumlovské farnosti, které předsedal pan biskup Cíkrle.

A která bohoslužba bude ta třetí? Samozřejmě že bohoslužby za přítomnosti biskupa byly velkým zážitkem (i když ani jednou jsme tu neměli sídelního biskupa, neboť otec biskup Pavel jím v květnu ještě nebyl a otec biskup Vojtěch jím v listopadu už nebyl). Je také otázka, jestli nějaká bohoslužba může být nej, protože přece všechny bohoslužby jsou nej. Ano, všechny bohoslužby jsou nej, ale ne každou dokážeme tak dobře prožít. Já se s Vámi chci podělit o tři bohoslužby, které jsem v roce 2022 prožil hlouběji, které se mě tak nějak více duchovně dotkly, ze kterých jsem odcházel s takovým krásným pocitem naplnění. I když jsem byl na zemi, jako bych byl v nebi.

Chronologicky první z té trojice jsme prožili 10. dubna křížovou cestu na Křížák. Kvůli nevídanému počasí to vypadalo, že se na cestu ani nevydáme. Kolem 14. hodiny totiž začalo brilantně aprílové počasí, sluníčko si hrálo na schovávanou a sněhové vločky na hoňku. Obloha se v téměř pravidelných intervalech prudce zatahovala, rozfučel se až takový mrazivý vítr a ledové krupky bodavě dopadaly na vše, co jim stálo v cestě. Po pár minutách se rozednilo a počasí se tvářilo, jako by nic, jako by se ho to vtípkování netýkalo. Tyto rozmazy se projevovaly i těsně před 15. hodinou, kdy už jsme stáli u kříže vedle kostela, abychom ze sebe vydali odvahu vydat se na cestu.

Kromě biřmovanců a tří desítek farníků z Krumlova, Kadova, Ivančic či Hostěradic přede mnou stálo velké dilema, zda se křížovou cestu raději nepomodlit v kostele, nebo zda to risknout a s velkým dřevěným křížem, který na tuto cestu pokaždé bereme, skutečně vykročit ke kříži na kopci, jenž jsme zatím měli jen před očima. Po sněžopršové přeháňce v 15 hodin jsem rozhodl podrobit nás cestě na Křížák s tím, že cestou k zámku uvidíme, zda to otočíme zpět, nebo zda budeme pokračovat. První zastavení na parkovišti za Bistrem:

Kristus odsouzen k návratu k Otci, ale nás nic k návratu do výchozího bodu neodsuzuje. Druhé zastavení před bránou zámeckého nádvoří: Ježíš přijímá kříž a my přijímáme fakt, že nejspíš budeme moct

pokračovat v připomínce Ježíšova výstupu na Golgotu. Třetí zastavení u brány do parku za zámkem: Ježíš vstává po prvním pádu, ale nás nic k zemi nesrazilo, spíš naopak: rozjasňující se sluníčko nás vytahuje z hrozícího pádu do skepse. Průchod tunelem pod zámeckým parkem a čtvrté zastavení na mostě. Ježíš se setkává se svojí matkou a my se též setkáváme s nadějí, že celá naše odpolední modlitba má smysl. Pod námi vody Rokytné,

nad námi hvězda, která je pro naši planetu zdrojem světla a tepla. Kolem nás krásné jaro. A když už stoupáme lesem, abychom prožili další zastavení křížové cesty, nemůžeme si přát příhodnější počasí. Jako každý rok, střídáme se v nesení kříže, rozjímáme o posledních hodinách Ježíšova lidského života a propojujeme je s prožíváním našeho času. A když už stojíme pod křížem nad Krumlovem, připadám si jako člověk, který se neumí obléci: takové teplo a já mám na sobě teplou zimní bundu a zimní boty. A u srdce mě hřeje nepopsatelně nádherný pocit. Putovní modlitba křížové cesty a spokojenost farníků mě naplnila blahem. Je to tady skoro jako v nebi.

V druhé nej bohoslužbě můžeme zůstat v téměř stejné nadmořské výšce. Přesuneme se do kaple sv. Floriána, a to přímo v den svátku tohoto ochránce Krumlova. Píše se středa čtvrtého května dva tisíce dvacet dva a my se s časem schylujícím se k 18. hodině připravujeme slavit mši svatou ke cti tohoto mučedníka. Je krásný jarní den, kázání inspirované obrazem ve svatofloriánské kapli a současně i jednou písničkou Jarka Nohavici mám připravené a těším se na tuto mši svatou. Je přibližně 16:50, kdy ještě telefonem obvolávám tři starší farnice z naší ulice, zda chtějí, abych je svým autem ke kapli přiblížil. Připravuji svůj kufr, který používám jako takovou cestovní sakristii, a hodlám jít do kostela, abych nabalil všechny potřebné knihy, liturgické nádoby, víno, hostie, oblečení ke mši a tak dále, neboť na Floriánku nic z toho není a na každou z těch pár bohoslužeb, které se tam během roku slouží, se to musí stěhovat. Jenže vtom jako by venku někdo zhášel. A než bys řekl „děšť“, z tmavých velkých mraků se spustily prudké proudy vod, blesky a hromy. S cestou do kostela počkám, až se děšť zmírní. Nervózně

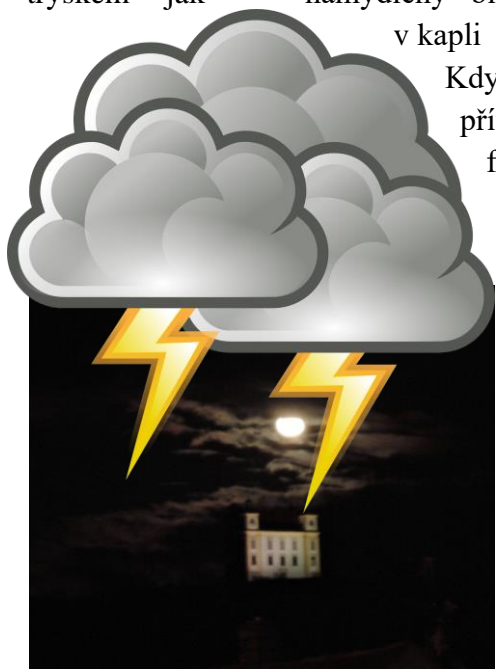
rajzují po faře jako lev v kleci, ale zmírnění vodních spoust nepřichází.

Už je půl šesté. Jedna osoba se zájmem o formanku již přichází k faře. Řeším dilema, zda mši svatou mít na Floriánku, nebo ji přesunout do farního kostela. Jak asi teď přemýšlejí moji farníci? Půjdou na Floriánek, nebo si řeknou, že když tak prší, tak mši „udělá“ pan děkan dole? No, nejspíš v takovém nečase nepůjdou nikam. Nicméně vím, že minimálně jedna osoba již mokne před kaplí sv. Floriána. Rozhoduji se ponechat původní plán a mši sv. slavit na Floriánku. Vybíhám z fary a přebíhám do kostela pro liturgické potřeby. Je mi jasné, že jediné, co mi zůstane suché, bude možná tak kašel. V sakristii potopa. Jako by se sloučené molekuly vodíku a kyslíku v okolí sakristie domluvily na hře, kdo se trefí do otevřeného okna. Hru jim překazím, když zavírám okno a snažím se utřít alespoň to nejokatější shromaždiště vody na podlaze a parapetu. Do své cestovní sakristie balím misál, lekcionář, patenu, kalich, hostie, trochu toho mešního, albu, cingulum a tak podobně. Proběhnu s tím do auta a vracím se pro ministrantské oblečení a pro ornát se štolou. Nemohl jsem to pobrat naráz, neboť by mi chyběla ruka na držení deštníku. Deštník toho sice moc nezachránil, ale aspoň něco. Připlouváme autem až těsně k bočnímu vchodu do kaple. Nemám úplně příjemný pocit, když vytahuji věci z auta. Blesky totiž dopadají v těsné blízkosti, okamžité hromy jsou ohlušující, a jestli přitahují blesky tak jako komáry, tak se bojím, že mě nějaký ten kumulonimbový výboj zobne. To nevím, jestli bych rozdýchal.

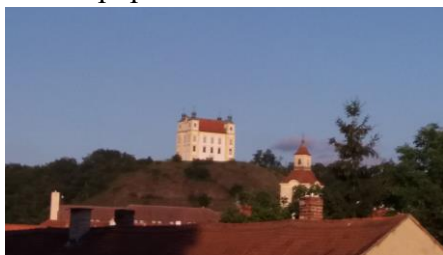

Braunerovi už mají našťestí kapli otevřenou, a tak dovnitř tryskem jak namydlený blesk. K mému překvapení už v kapli byla více jak desítka farníků.

Když mše svatá začínala, byly přítomny asi dvě a půl desítky farníků. A to jsem se bál, že nás bude maximálně jako prstů na jedné ruce. Mše svatá tedy začínala a hrom nám z venku dělal muziku. Sotva jsme po uvítacích slovech započali úkon kajícího, na vteřinku se objevilo prudké světlo a současně s ním rána jako z děla. Kdyby nebyla bouřka, tak bych se domníval, že se vrátil čert s balvanem, o kterém nám vypráví jedna

pověst vztahující se ke kapli sv. Floriána. Ve skutečnosti však do kaple ušlo. Naše jediné elektrické světlo zhaslo. Kaplí se rozlila nová atmosféra a mše svatá byla něčím jiná. Byla nádherná, byla něčím nej. Čím? Tak to přesně nedokážu popsat. Zatímco srážkoměr na farním dvoře ukázal, že během bouřky, která po skončení mše už jen slabě doznívala, napadlo 47 litrů vody na metr čtvereční, na nás se sneslo nespočetné množství kubíků Božího požehnání. Je to tady skoro jako v nebi.

A třetí nej bohoslužba nás přemísťuje v čase až do dne 8. prosince. Na tento den připadá slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie. Protože kostel v Petrovicích prochází rozsáhlou rekonstrukcí a nelze jej aktuálně používat k bohoslužebným účelům, slavíme i petrovické bohoslužby v Krumlově. I tuto mši svatou jsme prožívali napříč farnostmi v jednom kostele a v jeden čas. Opět nevím, čím to, ale mně se ta mše svatá tak krásně sloužila. Na první pohled mše jako každá jiná, ale ona ve skutečnosti byla jiná, ne jako každá. Odcházel jsem z ní naplněn mimořádným pokojem, který málokdy zažívám. Ten pocit je do slov opět neuchopitelný, ale takto bohatě se mi mši svatou nepodaří prožít pokaždé. A mé naplnění v dalších dnech ještě umocnilo svěření několika z Vás, kteří jste se sdíleli o tom, že na Vás ta mše svatá působila takovým zvláštním pocitem, pocitem neposkvrněného pokoje a čisté lásky. Je to tady skoro jako v nebi.

Jako v nebi, tak i na zemi.

*/text o. Pavel Vybíhal, foto o. Josef Dvořák, Jan Hájek,
o. Pavel Vybíhal, obrázek Pixabay/*

Rozhovor s G. Kaufmanovou

V tomto čísle přinášíme rozhovor s Gabrielou Kaufmanovou, který byl uskutečněn již na jaře v roce 2022, proto některé skutečnosti se již posunuly dál, nicméně rozhovor otiskujeme v původním znění z minulého roku.

Na začátku bych tě tady ráda přivítala. Je to už nějaký pátek, co tě v kostele v Moravském Krumlově můžeme vidat. Občas tě vidíme s dětmi, občas na kůru, občas ve schole. Ale nebylo tomu tak vždy. Je vidět, že jsi zapálená pro Boha a různé služby, nebojíš se vystoupit z řady, aby se v tomto směru něco změnilo. Občas se někdo zeptá, kde ses tady objevila, co děláš, někdo nezapomene pochválit a ocenit. Myslím si, že farnost by se ráda o tobě něco dozvěděla. Tak bych byla ráda, kdyby ses trochu představila a něco nám o sobě řekla.

Pocházím z Letkovic u Ivančic, mám tři bratry. V tomto počtu už jsme vlastně tvořili mini společenství ve víře, která nás spojovala. Vše, co se týkalo kostela a církve, bylo normální a nikdy

j jsme se nemuseli rozhodovat, jestli jít do kostela nebo proč. Už od mala jsem se zapojovala do farních aktivit. Nejdřív jsem stála vedle mamky varhanice u varhan, postupně jsem začala přepínat rejstříky. A později, v případě nejvyšší nouze, jsem ji v době dospívání někdy i vystřídala. Chodívala jsem do

dětské scholičky, hrávala ve vánočních hrách, betlémech. Jak čas

běžel, přešla jsem z dětské scholy do dospělé v Ivančicích, se kterou ještě občas zpívám. Od 15 let jsem začala vést dětské spolčo, tábory. Bývalí členové dětského spolča přerostli do spolča mládežnického. Tady jsme se už vedli společně a rostli, ve vzájemné podpoře jsme dospěli i ve víře. Mám radost, že toto spolčo funguje doteď. A že všechny aktivity jsou úspěšně předané a slouží pro další generace. Do farnosti Moravský Krumlov jsem se přidala po svatbě, jsou to už tři roky. Společně s manželem Zdeňkem máme dvouletého syna Zdeněčka. A za nějaký čas náš tým posílí i další přírůstek.

Město i farnost Moravský Krumlov se ti stal novým domovem. Jak se ti v něm žije?

Město jsem znala už z dřívějšíka díky ZUŠ nebo děkanátnímu setkání mládeže. Ale farnost byla pro mě nová. Postupně se začínám zapojovat jak v dětské scholičce, tak občasnou výpomocí u varhan. Postupně se seznamuji s novými lidmi a doufám, že se začínám stávat pevnou součástí farního společenství.

A co tvé zájmy, koníčky. Co tě baví a dělá ti radost?

Baví mne hudba. Ve všech směrech. Ráda hraji na klavír, zpívám, blbnu při ukazovačkách. Mám ráda přírodu, pokouším se přijít na taje zahradničení. Mám radost, když vzkvétá to, co zasadím. A to nejen v zahradě :-D Taky mám ráda lidi, společnost, rodinu. To jsou zároveň pro mě hodnoty, které musím stejně jako ty kytičky zalévat a udržovat.

Tady to vypadá, že jsi doma v leččem. Ale jaká je tvá profese?

Studovala jsem v Olomouci pedagogickou fakultu, stala se ze mě paní učitelka 1. stupně ZŠ. Učila jsem v Hostěradicích 2. třídu. Ale vstoupil do toho covid, tak to byl celkem náročný začátek. Ale teď jsem se pustila do jiného povolání a jsem maminka na plný úvazek. To mě momentálně baví víc.

Teď bych se ráda zeptala za sebe. Ale určitě i za ostatní. Jaké jsou tvé sny, tužby?

Hlavní sen máme s manželem společný. A tím je být hospodářsky nezávislí, pěstovat si sami obilí, brambory... Návrat k přírodě. Zaměřit se na rodinu a žít v souladu s přírodou. Dalším velkým snem je rozjet spolča. To, co jsem jako malá prožívala já,

bych ráda dopřála i dalším generacím, a hlavně svým dětem. Manžel sice není praktikující katolík, ale v Boha věří, modlí se. Společně bychom chtěli předávat víru i svým dětem. A víme, jak je důležité mít kolem sebe lidi se stejným pohledem. Proto

bych chtěla přitáhnout víc dětí, udělat společenství, sborečky,

mládežnická spolča. Být tady i pro ně, a hlavně být s nimi. Aby si děti mohly vybudovat pevný základ, na kterém budou moci stavět, a kam se budou rády vracet. A taky možnost zažít velké přátelství, které často z takovýchto společenstev vznikají. Sama takové přátelství mám a vím, jaký to je dar. A taky se chci zapojit i do běžného života farnosti a kostela. Dle svých možností pomáhat s úklidem, ordináriem, varhany jenom v nejvyšší nouzi. A přála bych si, abychom se společně s farníky více setkávali. Třeba u kafe po mši.

Jsi tady krátkou dobu, ale už sis určitě udělala obrázek, nebo zažila leccos. Co se ti tady na této farnosti líbí?

Zaujaly mne pozitivně laděné mše svaté. Vždycky, když se vracím domů, nesu si úsměv a můžu ho předávat i do rodiny. Líbí se mi tu, i když mě to občas táhne ke staré partě do Ivančic. Ale ráda bych si vytvořila domov tady. Nejen pro sebe, ale pro celou rodinu.

Je něco, co bys ráda za sebe řekla, popřála celé farnosti?

Přála bych naší farnosti hodně nadšených dětí a mládeže v kostele, protože ty jsou naše budoucnost a ponесou dál víru. Navíc s nimi mše více ožívá. :D

Děkuji za rozhovor, věřím, že se tvé sny budou postupně naplňovat. A za sebe, a věřím, že i za farnost, ti přeji, abys tady získala opravdový domov, stala se důležitou součástí farnosti a třeba i přinesla nové věci, které farnost zase povzbudí a posunou dál.

*/rozhovor vedla Tatiana Himerová, foto archiv G. Kaufmanové,
obrázek z internetu/*

Spolča

Když jsem se stala součástí krumlovské farní rodiny, od začátku jsem věděla, že je potřeba stmelit děti a mládež. Chvíli jsem se sama potřebovala do života farnosti vžít a také mi do plánu vstoupila covidová doba. Ale v září 2022 se mi konečně naskytl možnost oslovit ty správné farníky. Začalo setkávání maminek s dětmi, při kterém jsme nacvičovaly i písňe s dětským sborečkem. A k mé velké radosti se 29. 10. 2022 uskutečnilo i první setkání mládeže, na které dorazili hosté z ivančického mládežnického spolča, aby nám ukázali, jak je to super sdílet víru s vrstevníky, a ještě si

u toho popovídat, zaspívat, zahrát hry atd. Od té doby probíhala setkávání relativně pravidelně. Většinou jsme se scházeli v pátek po mši svaté, která

spolčo hezky započala. Náplní byla vždy katecheze na aktuální téma a následovaly společenské hry. Mám velkou radost, že se vytvořily krásné vztahy, přátelství, soudržnost mezi mládežníky, že se k nám s každým setkáním připojí někdo nový, že se zkrátka dílo daří a přináší ovoce. Tímto bych chtěla moc poděkovat za každého člena spolča a hlavně Zdeničce Stixové, která se spolupodílí na vedení.

/text Gabriela Kaufmanová, foto ze spolča 26. 5. 2023 Tomáš Kuldán/

InfoPoint

Dokončená oprava zřícené zdi

V minulém čísle jsme informovali o zřícení 12 metrů památné zdi mezi farou a hrobkou Lichtenštejnů. Přinesli jsme informace o započaté opravě.

Po roce a 3/4 se podařilo opravu zdi dokončit. Zedník Josef Kratochvil si s kameny skutečně vyhrál. Jeho pravou rukou mu byl pan Stanislav Kašpárek, a pokud ten byl zaneprázdněn,

několik dalších farníků se vystříдалo při čištění a navážení kamení a pojivového materiálu. Pojivový materiál každý den, kdy už se pracovalo na výstavbě zdi, připravila a na farní dvůr dopravila firma OSP, která touto službou farnost sponzorovala. Ve zdi jsou tři

železné pilíře, které na zakázku vyrobila firma Kovovýroba Prustoměřský. Na straně od hrobky se, zvláště při finišování opravy, pracovalo lépe (viz fotografie níže), neboť nebylo potřeba stavět lešeníčko jako ze strany v zahradě, kde je podstatně nižší terén a zeď je z této strany vyšší.

Protože pan Kratochvíl odpracoval až stovky hodin za symbolickou částku (a několik kafi denně 😊), pan Kašpárek a další farníci zcela zdarma, oprava celé zdi (projekt, práce s bagrem, čištění

a třídění kamenů, pilíře, základový a pojivový materiál, odvoz sutí, cihle na korunu zdi a další) stála 78.263 Kč, což není ani třetina původního rozpočtu. Město Mor. Krumlov nakonec dalo dotaci na

opravu v částce 45.000 Kč, za kterou děkujeme. Průběh obnovy zdi kontrolovaly pracovnice památkové péče. Zeď nyní stojí snad ke spokojenosti všech, a navíc máme jistotu, že znovu vystavěná část už jen tak nespadne. Děkujeme všem, kteří se ve volných chvílích po téměř dva roky na opravě zdi podíleli.

Létající věž

Vlivem silného větru došlo 7. února 2022 v pozdně odpoledních hodinách k průniku proudícího vzduchu do věže farního

kostela v Krumlově, a to pod plechováním věže na straně od hřbitova. Plech ve svém spodním okraji začal v téměř celé své délce plápolat a při pohledu na tento jev to vypadalo, že věž mává křídly a chystá se k odletu.

Privolaným hasičům se sice podařilo s plošinovým autem tak-
tak projet bránou ke kostelu, ale pod inkriminované místo se již s dostatečně dlouhým žebříkem stočit nepodařilo. Byl tedy bezpečnostní páskou uzavřen vstup na hřbitov a bylo rozhodnuto počkat na lepší povětrnostní podmínky a na věž vyslat horolezce. Ti o dva dny později uvolněný plech zajistili hřebíky s tím, že se jedná spíše o provizorní zabezpečení. Oprava střechy věže by mohla proběhnout v roce 2024, k tomu je však třeba získat ještě nějaké posudky, dotace a rozhodnout na jednání farní rady. Rozsah opravy bude záležet i na jiných než jen povětrnostních podmínkách.

Spadená střecha

Do roka od události se střechou na věži došlo k dalšímu několikadennímu silnému větrnému vanu a v sobotu 4. února 2023 v 5:55 k výchýlení nachýlené střechy nad hospodářskou budovou v areálu krumlovské fary, což bylo příčinou samovolného ubourání

části štítu, jenž dopadl na střechu menší budovy pod sebou, a celou střechu sundal.

Zde patří velké poděkování firmě OSP za rychlé jednání a úklid sutin, které se vysypaly převážně mimo farní areál, do uličky pro pěší, a za statické zajištění zříceniště. Střecha, která zůstala na vyšší a dlouhé budově, je zajištěna proti dalšímu pohybu, ale čeká nás výměna celé střešní konstrukce, neboť některé trámy jsou vyjeté a mnohé další nejsou zdravé. Oprava střechy byla již v plánu, tato situace by počín mohla urychlit. Bylo by vhodné ubourat i část budovy samotné a vystavět pod ní základy, které budově chybí. Na zasedání farní rady dne

13. 2. 2023 jsme řešili možnosti využití budovy, abychom mohli zadat požadavky k projektové dokumentaci, kterou za *Pán Bůh zaplat'* zpracovává ing. Chvátal. Protože se objekt nachází v památkové zóně a jsme tak limitováni názory památkářů, nejspíš dojde pouze k nejnutnější opravě, nikoli k přestavbě na lepší skladovací prostory, garáž, případně klubovnu a podobně. K větší úpravě hospodářského stavení pro lepší využití v jednadvacátém století nás rovněž limitují finanční možnosti farnosti.

Deholubizace kostelní věže v Rokytné

Na základě oficiální stížnosti, kterou jsme na farním úřadě obdrželi, bylo nutné provést vystěhování holubů obývajících věž kostela v Rokytné. Kolem obvodu kostela se nacházejí hroby, na které holubi občas něco utrousí z kloaky, což nesvědčí pomníkům,

estetickému pohledu živých, ani důstojnosti místa zesnulých. Vstup do věže se nachází 2,8 metru nad zemí, pod vstupem je vystavěno hrobové místo, takže způsob přistavení žebříku ke vstupu by chtělo nejprve naprojektovat a pustit na něj nejlépe kaskadéra. Po nahlédnutí do věže bylo zjištěno nejen nutnost prostor vyčistit od holubinců a napolo shnilých srolovaných koberců, starých klekátek z lavic a dalšího haraburdí, ale také nutnost opravit věžní

žaluzie, případně razatně prolomené okenní otvory zasítovat. Při pohledu do věže jsem si opět potvrdil, že veškerá práce je pouze pro silnější žaludky.

Po vybidnutí brigádníků v ohláškách se k této práci přihlásila paní M. Janíčková a pan S. Kašpárek. 13. listopadu 2022 rodina Janíčková naběhla na věc, věž vyčistila od toxických holubinců, mrtvých ptáků nebo jejich koster a i desetiletí skladovaného a rozpadajícího se materiálu, a natažením sítí na okna zabránila

návratu holubů, kteří v době úklidu nebyli doma, takže nebylo nutné je chytat a nuceně převážet do vzdálenější přírody. Za provedení úklidu v nehostinných prostorách velmi děkujeme.

Dotazník farnosti

Protože není dobré farnost řídit pouze v jakémsi udržovacím režimu, ale je třeba posouvat se dál, růst a vyvíjet se, reagovat na aktuální dění, na podzim 2022 jsem pro Vás připravil dotazník, který mi měl pomoci objevit Vaše názory a pohledy a usnadnit mi v rozhodování o některých záležitostech. Dotazník byl k dispozici jak v papírové, tak i v elektronické formě. Dotazníků bylo odevzdáno celkem 89. 34 v papírové formě a 55 v elektronické. 4 dotazníky jsou

neplatné, neboť v nich není zaškrtnuta ani jedna odpověď (1 v papírové formě a 3 v elektronické). Výsledky byly tedy sečteny z 85 vyplněných dotazníků, přičemž 33 bylo

odevzdáno v papírové formě a 52 elektronicky. Vzhledem k obsáhlosti dotazníku a reakcí na výsledky jednotlivých otázek nebudeme tento dotazník přetiskovat do KoMPasu, lze jej však dohledat na webových stránkách farnosti zadáním odkazu http://www.farnost-mkrumlov.cz/wp-content/uploads/2023/02/dotaznik_komplet.pdf, nebo jednodušeji si ho najít na našich webových stránkách – stačí v levé liště rolovat dolů, až na dotazník narazíme a klikneme na něj. Děkuji všem, kteří se do dotazníku zapojili.

otázka a nabízené odpovědi	vyjádřilo se 78 respondentů (91,8%)								
vycházeli:	MK	P	K	R	S	J	N	C	%
a) 1x - 2x do roka	17	3	1	0	0	1	0	22	28,2%
b) 2x - 3x do roka	22	6	3	2	2	0	1	36	46,2%
c) 3x - 5x do roka	12	2	1	0	1	1	1	18	23,1%
d) je mi to jedno, nehodlám do něj přispívat, ani ho číst	0	0	0	0	0	0	0	0	0,0%
e) vůbec se nevydával (škoda papíru a energie)	1	0	0	0	0	1	0	2	2,6%

Další vyjádření k této otázce v dotazníku (uvedeno pod otázkou 25):

KoMPas může vycházet častěji, jestliže budou lidé přispívat něčím hodnotným, když bude často o čem psát!

Vyjádření pana děkana: Budu-li stíhat, rád vyhovím většině. Moje původní představa byla také taková. V roce 2022 jsem však nestihl vydat žádné číslo. Může za to spousta dalších aktivit i můj hnidopišský perfekcionismus, kvůli kterému mi příprava jednoho čísla (včetně psaní článků) zabere velmi mnoho času. Mea culpa! Jen pro informaci: KoMPas vychází v nákladu

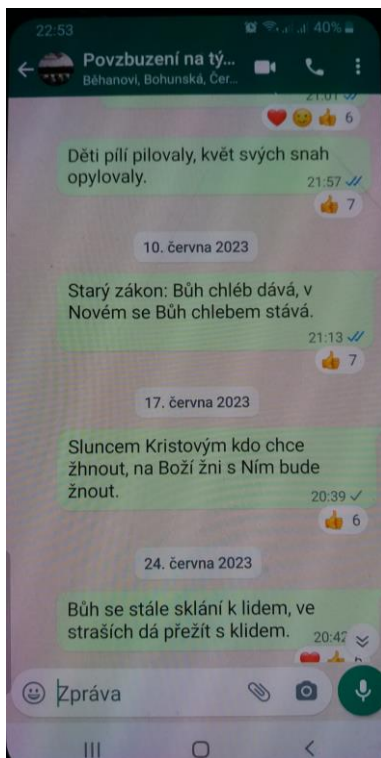
Povzbuzení na týden v mobilu

Povzbuzení na týden, která jsou uváděna pod pořadem bohoslužeb a která jsou tvořena hlavní myšlenkou z nedělního kázání, je možné přijímat na mobil prostřednictvím aplikace WA, pro neinternetové majitele mobilních telefonů přes sms. Zájemci se mohou k odběru přihlásit prostřednictvím zprávy na WA (případně sms) na tel. 733 741 357. Do zprávy s žádostí o přihlášení odběru uveďte, prosím, své jméno a příjmení, případně i obec, ve které bydlíte.

Povzbuzení obvykle zasílám v sobotu večer (pokud ho stihnu vymyslet – ne vždy se ještě před nedělí zadaří), abychom se už mohli naladit na nedělní Boží slovo a jeho přiblížení v kázání a byli tak během bohoslužby více vnímaví ke slovům, která při mši sv. zaznívají.

Přihlašovat se lze kdykoli během celého roku, pro případné odhlášení platí stejná pravidla jako pro přihlášení.

Služba je zdarma, lze se však jako malý příspěvek pomodlit za farnost a za pana děkana *Otče náš* či *Zdravas*. 😊 A třeba se také, kdo bude chtít, ztišit a znovu vrátit k biblickým textům nedělní mše svaté.

Povzbuzení na týden za určité období bude samozřejmě i nadále bývat součástí KoMPasu, v tomto čísle začíná sumář „od adventu do adventu“ na str. 105.

P.S.: Prosím členy odběru Povzbuzení (týká se zpráv na WA), pokud mi chtějí něco sdělit, reagovat na zasláné povzbuzení atp. a nechtějí, aby jejich zprávu obdrželi i všichni ostatní členové skupiny jako nevyžádanou komunikaci, aby svoji zprávu neposílali jako odpověď na zasláný text, ale aby použili chat pouze pro farní telefonní číslo. Děkuji.

P.P.S.: Každé olajkování potěší. 😊

Spolča

Zásluhou paní Gabriely Kaufmanové (rozhovor s ní a její příspěvek od str. 46) se podařilo obnovit a posílit společenství dětí. Děti se schází na faře vždy v úterý (vyjma prázdnin) v 18 hodin. Děti ve spolču také nacvičují písničky, které potom zpívají při bohoslužbách „nejen pro děti“.

Rovněž zásluhou G. Kaufmanové, ale také Z. Stixové se podařilo nastartovat a pomalu rozjet spolčo mládeže, které se v posledních dvou měsících podařilo expandovat na celé naše děkanství. Mládež z naší farnosti a z celého

děkanství se obvykle (kromě prázdnin) schází na faře v Krumlově ve čtrnáctidenní periodě, a to v pátek po mši svaté.

Jak také vyplynulo z dotazníku, 15 respondentů by přicházelo do společenství seniorů. Toto společenství plánujeme založit v září. Termín prvního setkání bude upřesněn v ohláškách a na webu. Senioři se ale již nyní mohou těšit.

Prázdninová návštěvnost kaple sv. Floriána

Již třetí prázdniny byla vždy v neděli odpoledne otevřena kaple sv. Floriána. Sezónu jsme začali 3. července 2022 požehnáním

koloběžek, odrážedel, segwayů a jiných kolonožek. A než jsme ji na konci srpna ukončili požehnáním školních potřeb, napočítali farníci, kteří zde během těch 36 otevíracích hodin konali pořádkovou službu, 788 návštěvníků. Skutečné číslo je ještě o něco vyšší, neboť někteří „hlídači“ čárky za příchozí návštěvníky opomněli dělat. I když je

číslo oproti předchozím letům o něco nižší, přesto je stále poměrně vysoké a o návštěvu kaple je zájem. Bohu díky za to a díky i všem, kteří na tomto počínu s farností spolupracují.

Obměna pastorační rady

Každá farnost má svoji farní radu, která se skládá z ekonomické rady (povinná) a pastorační rady (dosud doporučená, od letošního podzimu povinná). Více jsme o farní radě pojednali v KoMPase č. 3, str. 26 - 27. Protože současným členům pastorační rady vypršel prodloužený mandát (členům ekonomické rady vyprší až k 31. 3. 2025), na přelomu září a října proběhnou v našich farnostech volby do pastorační rady. Nové znění partikulárního zákona o pastoračních radách a informace o poslání pastoračních rad a o organizaci voleb budou sděleny v ohláškách a na farním webu v září.

14. biskup brněnské diecéze

O slavnosti Nanebevstoupení Páně 26. května 2022 papež František jmenoval 14. sídelním biskupem brněnské diecéze dosavadního

pomocného biskupa Mons. Pavla

Konzbula. Ten tak střídá biskupa Mons. Vojtěcha

Cikrleho, který řídil

a zodpovídal za diecézi od roku

1990, je tedy nejdéle úřadujícím biskupem během více jak

dvěstěčtyřicetipětileté existence brněnské diecéze. Biskup Vojtěch zůstává v Brně, kde od předání diecéze slouží jako emeritní biskup. Předání diecéze se uskutečnilo při slavnostní bohoslužbě v den svátku hlavních patronů diecéze, Petra a Pavla, 29. června 2022. Na následující neděli nový diecézní biskup zaslal svůj první pastýřský list, který jsme při bohoslužbách četli. Pro připomenutí tento list otiskujeme na str. 96. Fotografie na předchozí straně zachycuje nového pana biskupa v Moravském Krumlově, kterak si užívá posezení ve staré škodovce u Braunerů. 😊

Řešení rébusu z KoMPasu č. 5

A za šest let došlo parte, že dokonal Bonaparte.

Něco málo z budoucnosti

Pro informaci jen připomínám, že letošní děkanská pout' se uskuteční 26. srpna a podíváme se na poutní místo Chlumek, nedaleko Luže, do Nových Hradů, nedaleko Skutče, a pak ještě uvidíme, co cestou uvidíme. Cena pouti je 600 Kč, děti zdarma. Přihlásit je možné se na obvyklých místech našich kostelů do 12. srpna.

Setkání prvokomunikantů v Brně na Petrově proběhne 5. října. Rodiče deseti dětí, které v naší farnosti letos přistoupily k 1. sv. přijímání, budou o organizaci setkání informováni v polovině září.

/text o. Pavel Vybíhal, foto Jana Nesvačilová, Alenka Prustoměřská, Zdeňka Stixová, o. Pavel Vybíhal/

Přečetli jsme ve Zpravodaji obce Petrovice

Na následujících stránkách si můžeme osvěžit (nebo seznámit se s) články otištěné v obecním zpravodaji v Petrovicích. Přetiskujeme příspěvky z rubriky „Aktuality z římskokatolické farnosti“. Většina článků (kromě prvního a druhého) se bude týkat opravy kostela a my budeme moci sledovat, jak se situace s kostelem vyvíjela a jak postupovala.

Pátek 24. září 2021 byl velký den nejen pro Jakuba Ondráčka, ale pro celou naši farnost.

V katedrále sv. Petra a Pavla v Brně přijal z rukou diecézního biskupa Vojtěcha Cíkrleho jáhenské svěcení. zúčastnili i zájemci a nejbližšího okolí, vypraven autobus. mše svaté v 26. září pak farníci Jakobovi k jeho předali dar v na pořízení štol, kytice a balení vín. byly tvarohové a buchtičky, které petrovické a

rukou diecézního Cíkrleho

Této mše svaté se z Petrovic

pro které byl Během nedělní Petrovicích dne poblahopřáli

nové službě podobě poukazu (zdobené šerpy), Dalším darem povídkové

ochotně upekly kadovské ženy.

Tuto dobrotu mohli ochutnat všichni, kteří se zúčastnili slavnosti v Brně nebo mše v Petrovicích. Jen stěží si dokážeme představit, co

vše musel Jakub absolvovat, než na cestě za svým snem došel k cíli. Během tříletého studia na teologické fakultě v Olomouci a jáhenské formaci ve Velkém Meziříčí mu jistě byla oporou rodina i náš pan děkan Pavel Vybíhal.

Milý bratře Jakube, přejeme Ti, ať zakoušíš Boží blízkost, doteky Ducha Svatého a mateřskou náruč Panny Marie.

farníci

Pozn. Jáhen - řecké slovo pro služebníka označuje původně biskupova pomocníka. V katolické církvi je jáhenské svěcení prvním stupněm služebného kněžství: jáhen → kněz → biskup. Jáhenství může být stavem trvalým a mohou jimi být svobodní či ženatí muži. Jáhni slouží v církevní obci (pohřbívání; výuka náboženství; bohoslužby slova; podávání sv. přijímání při bohoslužbě a nemocným, kteří nemohou na bohoslužby; mohou udělovat svátost křtu a asistovat při udělování svátosti manželství).

/Zpravodaj obce Petrovice, č. 3/2021, s. 19-20/

Novoroční přání ze dvora

U většiny domů, v části odvrácené od ulice, se nachází dvůr. Já už takových dvorů viděl! Rád vzpomínám na dvory babiček a dědečků. Prarodiče, kteří bydleli v Horákově Lhotě, v chaloupce u lesa, kde dávaly dobrou noc nejen lišky, měli dokonce zastřešený dvůr. Na suchý záchod (splachovací neměli), který byl venku hned za dvorem, se muselo přejít přes celý dvůr a člověk musel dávat pozor, aby nešlápl do toaletního jsouca na slepicích, a to i přesto, že dvůr byl několikrát denně zametán. Krásně tam vonělo seno.

I u mých prarodičů ve Vískách, kde dvůr je již součástí venkovního prostranství za domem, jsem slyšel, jak kuře krákoře, a když babička zavolá „nápípipipiná“, tak všechny slepice zařadí nejvyšší rychlost, jen aby byly co nejspěšněji u ní. Babička ve své „zástěře na dvůr“ byla jako dvorní dáma. Myslím, že všechna zvířátka (a co jich na dvoře bylo) nás měla ráda.

Viděl jsem čtyři koně ve dvoře, viděl jsem i nešťastný dvůr (i když nebyl zrovna šafářův). Dvůr Králové jsem taky viděl. To bylo, když mě paní Králová pozvala, abych se podíval na jejich králíky. Jeden z nich měl už předpovězenou účast na nedělním obědě. „To se zas nadlabem.“, řekla.

I fara v Krumlově má svůj dvůr. Není velký. Zato zcela plynule přechází v nemalou farní zahradu. Na rozhraní dvora a zahrady stojí starý ořech. I několikrát denně procházím pod jeho větvemi. I především (28. prosince 2021) jsem pod jeho holou korunou dělal cílené kroky. Když vtom, asi tak čtyři metry přede mnou, spadl ořech (plod, nikoli celý strom). Nevěnoval jsem tomu pozornost, neboť ořechy, které na stromě

ještě zůstaly, postupně podléhají gravitaci a opouštějí místo svého výkvětu. Jenže v místě dopadu onoho ořechu mě přes nos cvrnkne další. Podívám se tedy nahoru, doufaje, že mi žádný ořech nepadne

do oka, a přímo nade mnou veverka. Mám na dvoře dvě veverky. A jedna z nich si právě shazuje živobyť, pro které si na zemi přicupitá, jen co sleze ze stromu. „To bych si mohl něco přát!“, napadá mě. „Ještě třetí oříšek. Pro pana děkana.“, napovídám veverce. Veverka, jako by se ušklíbala, otáčí posledním oříškem v tlapkách. A už něco padá! Jaderný obal bouchl o moje čelo. Tedy málem, kdybych neukročil. Poslední třetina ořechového přání se nekonala. Veverka se neulakomila natolik, aby mi věnovala tři oříšky. Ale přání přece není v ořeších! Říká se, že zdravý člověk má mnoho přání, nemocný jen jedno. Každý do nového roku vstupujeme s různým počtem různých přání. Většinou s více než s jedním. Ono totiž jeden ořech v pytli hluk neudělá, na to jsou potřeba nejméně dva. Přesto mám pro Vás jedno přání (nikoli to, aby se Vám splnila všechna přání, to by mohl být docela tvrdý oříšek). Necht' se nám rok 2022, ať už přinese cokoli, podaří nikoli jen přežít, ale především prožít. Ať nás každý den nového roku posune kousek dál, a to nejen na časové ose, ale v lidskosti jakožto obrazu Božího.

Pokojný a požehnaný rok 2022 vyprošuje

P. Pavel Vybíhal, děkan

/Zpravodaj obce Petrovice, č. 4/2021, s. 27/

Milí Petrovičtí, rád bych Vás seznámil s budoucími dějinami našeho kostela. Zamýšlel jsem Vám tyto informace podat opět nějakou zábavnější formou, nicméně můj spisovatelský pramen je už několik týdnů vyschlý a básnické střevo slepé. Proto následující řádky budou pouhopouhými strohými informacemi. Ale i těch bude dost a mohou pro nás být velmi cenné.

Všichni jsme viděli, jak v roce 2020 prošla opravou střecha kostela. To je viditelné i zvenčí. Loni jsme z darů farníků strádali peníze na další fázi oprav a v letošním roce byla započata renovace interiéru. K uspořádání koncertu na akci „Noc kostelů“ bylo třeba provést opravu rozkládajících se varhan. Slabý tlak vzduchu pro vzdušnice byl posílen výměnou motoru za silnější (byl zdarma dodán moravskokrumlovskou farností) a byly utěsněny a odhlučněny vzduchovody. Varhany byly rozebrány až do morku píšťal, došlo k přeladění celého nástroje a k barevnému nátěru píšťalových těl. Tím se zvedla nejen kvalita hudební produkce, ale také estetický vzhled královského nástroje.

Rovněž byla ozdravena poškozená klávesnice manuálu i klávesnice pedálu. V těchto dnech mají varhany demontované basové píšťaly a probíhá jejich servisování. Varhanáři tuto základní údržbu, která by na několik let měla zajistit podstatnou funkčnost nástroje, vykonávají téměř sponzorsky, jen za několik desítek tisíc korun (přesná suma bude známa až po úplném dokončení). Za normálních okolností by takovýto zásah šel nejspíš do statisíců.

V květnu došlo k vypuštění plynu do prostor kostela, a to plynu, jenž má být zkázným pro dřevokazný hmyz, kterým byly

napadeny dřevěné komponenty nejen varhan. Snad je to zase na nějaký čas konec červotočů v našem kostele.

Přáním farníků je, aby kostel byl vymalován. Před tím je ale nutné provést omlazení elektroinstalace. Ta stávající je ze sedmdesátých let minulého století a dobíhá k nevyhovujícímu stavu. Např. přívody k halogenům v presbytáři jsou už roky nefunkční a světla jsou napájena přes prodlužovací kabely ze zásuvek, což eliminuje možnosti samostatného ovládání světel i estetiku sakrálního prostoru. Halogeny s velkým příkonem a další světla z doby předminulé si také zaslouží výměnu. Kostel volá i po renovaci vytápění, ale pořizovací cena nových topných těles do lavic by se nezastavila na částce půl milionu, takže dokud nehoří (např. v krumlovském kostele nám o jedné březnové neděli začalo jedno topidlo v lavici ohřívat vzduch i kolemsedící farníky nefalšovaným plamenem), tento počín překládáme na dobu budoucí. Nicméně přípravy pro nové topení již plánujeme udělat, aby se za pár let nemuselo na vymalované zdi v kostele znovu prášit. Podle svědectví pamětníků, že pod kostelem jsou tunely pro natažení kabelů, jsme provedli interní vyšetření kostela a tunely skutečně našli. To byla moje velká radost, neboť nebude potřeba tolik sekání a rozbíjení podlahy. Doufáme, že se nám podaří najít a bez poškození dlaždic odkrýt i „křížovatky“ našeho „metra“ pro elektřinu, aby bylo umožněno nové kabely k topení i k rozvaděči protáhnout s co

nejmenšími komplikacemi. Nebylo totiž vůbec snadné sehnat firmu, která by si troufla do takovéto rekonstrukce jít. Starosti nám pak pro elektroinstalaci k topení dělají lavice, které jsou fixní, místy v podlaze shnilé a při případné manipulaci hrozí rozpadem. V této chvíli musíme jen doufat, že se vše podaří. A modlit se za onen zdar.

Další kabeláž povedeme k novému ozvučení. To současné je už chatrného zdraví a pohled na stávající reproduktory evokuje myšlenku, že tyto tlampače už vyhlašovaly poplach, když viděly Šemíka s Horymírem skákat z vyšehradské skály.

Někdy v loňském roce mi jedna paní předávala nemalý finanční dar – 20.000 Kč, abych za to nechal udělat nové ozvučení. Tak jen pro představu: rozpočet na nové ozvučení je bez pár korun (včetně daně) 300.000 Kč. Snažím se teď o umenšení částky např. změnou navrhovaných reproduktorů za levnější, na druhou stranu nejsme „tak bohatí, abychom si mohli dovolit ty nejlevnější komponenty“, které by za pár let dosloužily. Toto už bude muset nějakou dobu vydržet. A když už jsme u těch financí: Nová elektroinstalace (pouze kabely /budou to stovky metrů/, rozvaděč, stykače, jističe apod. + práce) se dle rozpočtu předpokládá o celkové částce tři čtvrtě milionu. Za celkovou naplánovanou rekonstrukci farnost zaplatí milion a půl. Zatím ho ještě nemáme, ale věřím, že se nám finance během léta a podzimu podaří dát dohromady. Stejně tak věřím, že se nám podaří uzavřít náležité smlouvy s firmami tak, aby vyhovovaly nám, firmám i schvalovacím doložkám z biskupství.

Co se týká výmalby, chtěl jsem ji stihnout ještě letos, před usazením nových světel. Nicméně kvůli skokovému zdražení, které se naší rekonstrukce dotkne hlavně v oblasti elektroinstalačních

materiálů a práce, budeme tento počín muset přeložit na dobu, až na to ušetříme. Kdyby nebylo zdražení, mohlo být všechno letos. No ale ... S ekonomickou radou farnosti jsme zatím schválili práce v tomto rozsahu. Na přivedení vody (kvůli úklidu, hygieně a péči o květiny) si také určitě ještě počkáme.

K navýšení rozpočtové částky snad nedejde, pokud se najdou ochotní lidé, kteří se do oprav zapojí. Např. bude zapotřebí vystěhovat (a po opravě zase umýt a nastěhovat) veškerý interiér. Bude třeba zajistit vhodné místo k přechodnému pobytu obrazů, soch a dalšího mobilního inventáře. Imobilní části bude třeba maximálně ochránit

před prachem. Budou proto vyhlášeny brigády. Pro mnohé to bude příležitost přijít do kostela i na jiný druh

„bohoslužby“. Na brigády totiž vždycky přicházeli i ti, kteří běžně do kostela nechodí. Je to takový krásný jednotící prvek pro obyvatele obce. Paní starostce se podařilo domluvit zapůjčení lešení. Za tuto ochotu moc děkujeme, neboť zapůjčení, montáž a demontáž lešení

by v našem rozpočtu znamenaly další prohloubení kapes a nemožnost se pustit i do stávajících plánů. Takových „detailů“ je více, proto předem prosím všechny o přiložení rukou k dílu.

Začátek oprav je naplánován po 10. září, kdy v kostele proběhne hodová bohoslužba. Opravy budou trvat zhruba měsíc a v této době nebude možné v kostele slavit svátosti. Organizace bohoslužeb bude pro tuto nezbytně nutnou dobu ještě konzultována a oznámena.

Protože i papír podražil, nebudu se více rozepisovat. Základní informace máme, a věřím, že plány se nám i s Vaší pomocí podaří naplnit k radosti nás všech, a to bez ohledu na to, jestli do kostela přicházíme pravidelně, nebo jen občas na koncert či někomu ze spoluobčanů na pohřeb. Přeji všem pokojně prožité léto a těším se na setkávání s Vámi.

P. Pavel Vybíhal

/Zpravodaj obce Petrovice, č. 2/2022, s. 27/

Milí Petrovičtí, jako podzim se v těchto dnech vybarvuje do krásy, tak i náš kostel, ačkoliv to tak na první pohled nevypadá, krásní. Na prvním místě chci poděkovat všem, kteří se ještě v atmosféře doznívajících hodů podíleli na brigádě, při které se nám podařilo vystěhovat mobiliář, případně pozakrývat nevystěhovatelný nábytek. Děkuji také za nabídnuté prostory, ve kterých se mohou vystěhované předměty těšit na návrat do čistého prostředí.

A jak situace vypadá nyní? V těchto dnech se dostávají do finišu řemeslníci, kteří natáhli dálnice pro dopravu elektřiny. A také

už nastoupili zedníci, jenž započali se zacelováním vybouraného zdiva.

V minulém čísle jsem psal, že z finančních důvodů musíme odložit výmalbu na dobu

pozdější. Tato informace pozbyla svou platnost v době, kdy farníci, kteří zažili brigádu při stěhování a kteří viděli skutečný stav stávající výmalby, se rozhodli poskytnout farnosti půjčku, někteří dokonce vyšší peněžitý dar. Za tu dobu na konto farnosti přibylo více než sto tisíc Kč. Z tohoto důvodu jsme se nakonec rozhodli pro výmalbu ještě letos. Samozřejmě nejde jen o výmalbu, ale budou se muset zapravit trhliny i části opadané omítky např. v klenbě. Stěna za hlavním oltářem volá po celkovém otlučení a opětovném

nahození. Pro výmalbu jsme

rozhodovali mezi dvěma firmami a každý, kdo chtěl, mohl se přijít seznámit s navrhovanými postupy a k nim se vyjádřit. Vše tedy spěje k tomu, že interiér kostela bude opraven kompletně ještě letos. Samozřejmě se tak asi o měsíc prodlouží doba nemožnosti kostel využívat k bohoslužbám. Bohoslužby se do Petrovic tedy nevrátí začátkem listopadu, ale až kolem poloviny prosince. Malíři mají v plánu mít kostel hotový do 6. prosince. Pak nás bude čekat úklid (již druhý, první – od toho nejhrubšího prachu – nás bude čekat ještě před výmalbou), umývání a čištění obrazů, soch a dalšího inventáře, který se bude vracet ze svých provizorních prostor zpět do kostela. Během doby, po kterou bude v kostele stát lešení, máme v plánu také umývání oken. Sakristii bychom chtěli vybavit praktičtějším nábytkem. Každopádně závěr adventu a celé Vánoce už bychom chtěli slavit zase doma, v našem kostele.

Předem děkuji za jakoukoli formu pomoci a věřím, že opravený kostel bude k radosti i duchovní službě nás všech.

[...]

Boží požehnání k nám skrze Vánoce sestoupí do té míry, do jaké využijeme podzimní čas, především však dobu adventní, k přípravě na ně. A teď nemám na mysli cílenou meziregálovou turistiku, ale otevřené srdce pro příchod vánočního poselství, které nad Betlémem zvěstovali andělé. Tak ať vyzní a v každém z nás se naplní i skrze náš opravený petrovický svatostánek.

P. Pavel Vybíhal

*/Zpravodaj obce Petrovice, č. 3/2022, s. 19-20, do KoMPasu
zkráceno o informace o bohoslužbách a misijní obnově/*

Jako dočitá se knížka,
jež jsem dostal od Ježíška,
tak se začala psát zhola
závěrečná kapitola.

Kapitola o opravě,
píšu, dokud mám to v hlavě,
že proud v drátech plyně proudí,
krása barev úžas loudí.

Světlo ze sluneční plotny
vtéká umytými okny
svítí také svíci špičky,
září boční lucerničky.
Brzy roztřpytí se stěny
pod novými halogeny
a povím Vám další story
skrz nové reproduktory.

Nepojmou výrazy slovní
díky za pomoc pracovní,
díky za dary finanční
a klad v hodnotě bilanční.

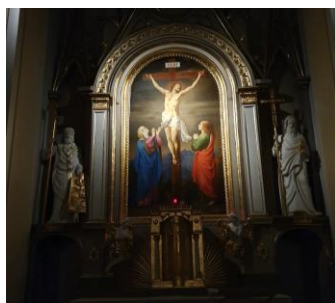
Velké díky šeptal by ret,
z hlavy smekl by se biret;
kdybych stál na velkém kopci,
v šír, v dál křičel bych dík Obci.

K tomu všemu vinšování,
mám pro kostel velké přání:
ať v něm každý sluch i zrak ví –
- je víc kočárků než rakví,
méně pohřbů, více křtění,
no a že to není snění,
že zde člověk i Bůh vidí
dobrá srdce dobrých lidí.

Vždyť kostel není muzeum.
Až se rozezní Te Deum,
zvony vyřknou hloubky, výšky,
čas zamává z hodin vížky,
ozvu se, ne jinotaji
v petrovickém Zpravodaji.
Ale teď bych předbíhal.
Otec Pavel Vybíhal.

/Zpravodaj obce Petrovice, č. 4/2022, s. 32-33/

Petrovičtí občané, mnozí z Vás měli příležitost zakusit, co to znamená, když se řekne „Práce jako na kostele“. Nejen z předchozích čísel Zpravodaje víme, že na petrovičském kostele jsme v roce 2020 začali opravou střechy a od loňského zří až do Vánoc velkou opravou interiéru. Během jarních měsíců letošního roku byly usazeny mikrofony, reproduktory a příslušné ozvučovací příslušenství,

a ve Svatém týdnu byly provedeny poslední práce na seřízení světel. Ve dvou fázích proběhla oprava varhan. V brzké době by měl být zkrášlen presbytář novým kobercem. Co se úplně nepodařilo, je elektrické napojení věže, ačkoli na to byla firma při kontrolních dnech upozorňována. Proto zatím zvoní pouze jeden zvon a nefungují hodiny. To by se ale mělo změnit v první polovině července, neboť se se zvonařem a hodinářem

podářilo vymyslet plán, jak to provést, aniž bychom museli sekat do vymalovaných zdí, nebo tahat lišty. Již jsme projednali a odsouhlasili s farníky, že bude zprovozněno také odbíjení hodin po čtvrthodinách

(mimo noční klid). Na věži nás čeká ještě kus práce, neboť staré a pochybné zvonové systémy a motory budou muset být vyměněny. Byl zjištěn i jeden

prasklý trám, který je důležitý pro nosnost jednoho ze zvonů. O jeho výměně momentálně jednáme s tesaři. Pan Záváška ve

svém volném čase pracuje na dokončení nábytku do sakristie. A pak ještě nějaké další více či méně drobnější práce. Vrásky nám trošku dělá pohyb podloží pod kostelem, což se projevilo opětovným prasknutím hlavní stěny za oltářem a popraskáním sakristie, která se

snaží přiblížit k budově hasičské zbrojnice. Pokud se pohyb nezastaví, budeme mít s hasiči společnou šatnu, a pak si budu muset dávat pozor, abych k oltáři jednou nevyšel v hasičské výzbroji a hasiči aby k případnému zásahu neodjeli v ministrantském.

Ještě jednou děkuji všem, kteří se jakkoli na opravě podíleli: pracovně, finančně i modlitbou. Za všechny chci moc poděkovat paní starostce Ireně Záviškové, která svým zapojením potvrdila, že je

skutečně na správném místě a umí se postarat. Její zásluhou se podařilo získat nemalé finanční prostředky, ale především se mi stala

velkou pomocnicí s koordinací prací, organizací brigád, do kterých se vždy sama zapojovala. Když bylo třeba něco aktuálně zajistit (elektrocentrálu, teplou vodu, kontejner, vyhřívání během malování a mnohé další drobné i velké, plánované i nenadálé nutnosti), věděl jsem, že se na ni mohu spolehnout. Vybírali jsme spolu, a s majitelem malířské firmy, barvy pro náš kostel. V kostele jsou použity celkem čtyři barevné odstíny. To byste nevěřili, jak je zodpovědné vybrat budoucí vzhled kostela!

A než uzavřu toto psaní, tak bych se rád ještě zmínil o stránce, kterou mnozí z Vás očekávají, a tou je finanční bilance. Prvně jsme museli šetřit, tak začnu příjmy: Každou první neděli v měsíci probíhá při bohoslužbě účelová sbírka na opravu kostela. Tady se skláním před štedrostí návštěvníků nedělních bohoslužeb, neboť tyto sbírky se (zvláště za poslední rok) pohybují v rozmezí 15–20 tisíc. Což na to, kolik nás v kostele je, je číslo skutečně vysoké. Od ledna 2021 (kdy jsme měli zaplacenou opravu střechy) do června 2023 (tedy 30 měsíců), se v košíku objevily bankovky a mince v celkové hodnotě 448.825 Kč, účelové dary, které farnost na opravu přijala, za stejnou dobu činily 579.805 Kč, z toho 100.000 Kč je dar farnosti Kadov (dalších 100.000 Kč tato farnost půjčila), 50.000 Kč věnovala Obec Petrovice, 20.000 Kč Obec Dobelice, 10.000 Kč Obec Lesonice, Český zahrádkářský svaz Petrovice – Moravský Krumlov 20.000 Kč. Zbývajícími dary se na opravě

podíleli jednotlivci (dary se pohybovaly od 1.000 Kč až po 55.000 Kč), ale také návštěvníci Noci kostelů, benefičního koncertu atd. Každý rok

žádáme o dotaci, ale na tu naši „malou baziliku“, která není památkově chráněná, byla každá dotace zamítnuta. Až na jednu, a to je ta letošní. Před několika týdny nám byla schválena krajská dotace na osvětlení, a to v hodnotě 150.000 Kč, což není úplně zanedbatelná finanční injekce. Zatím ji však na účtu ještě připíchnutou nemáme.

A nyní se podíváme na výdaje, které jsme s ekonomickou radou farnosti projednávali a schvalovali. Největší položkou byly dle očekávání elektrikářské a zednické práce. Ty se, včetně víceprací (když se do něčeho kopne nebo vrtne, vždycky se ukáže, že je potřeba udělat něco navíc, nadto jsme u některých záležitostech počítali více se svépomocí, která se ale nakonec neuskutečnila) vyšplhaly na konečných 880.415 Kč. Výmalba kostela včetně zapůjčení lešení nás stála 475.308 Kč, cena za ozvučení a písňový displej (materiál, montáž, seřízení) se nechává slyšet v sumě 299.919 Kč, svítidla (bez montáže) svítí za částku 364.321 Kč. Za dalších 29.478 Kč byly pořizovány jiné komponenty přímo související s opravou (např. plynové bomby pro ohřev vzduchu při usychání stěn během malování). Oprava varhan a zaplynění kostela proti dřevokaznému hmyzu stála pouhopouhých 33.000 Kč, což je při takových pracích naprosto zanedbatelná částka (běžně by se taková oprava pohybovala v řádu statisíců). Na opravě varhan desítky hodin zdarma odpracoval Lukáš Havel z Rakšic se svým kamarádem varhanářem. Za vatikánskou měnu (Pán Bůh zaplat') jste se nemálo hodin v kostele „odmodlili prací“ Vy, mnozí občané Petrovic a okolí. Věnováním jste zasponzorovali např. úklidové prostředky nejen při umývání oken nebo při generálním úklidu před Vánocemi. Ve dvou Vašich domech jsme měli zdarma pronajaté prostory pro uskladnění mobiliáře. Dělníci z firem měli možnost zázemí na obecním úřadě.

Jsou to „takové drobnosti“, které ale ve svém součtu ukáží ušetřené finance v řádu desetitisíců. Takže ta doposud výsledná částka 2.082.441 Kč by bez Vašeho podílu byla ještě vyšší.

Jak už jsem poreferoval výše, v červenci náš kostel čeká poměrně velký chirurgický zásah v dutině věžní. Pokud se nevyskytnou komplikace, měl by z naší věže znít zpěv všech zvonů (od Svatého týdne zvoní pouze jeden, který je celkem bezpečně provozuschopný) a z výšky vížky by se měly opět rozeběhnout ručičky hodin (vidíte, obvykle se rozbíhají nožičky, u hodin však ručičky). 😊 Rozpočet na tuto operaci je bez pár korun 185.000 Kč. A samozřejmě musíme nechat finanční rezervu na běžný provoz kostela. No a pak by bylo potřeba nové lavice včetně topení, připojení vody a kanalizace, fasáda 😊 Takže pořád práce jako na kostele.

Ještě jednou tedy velké poděkování za podporu celého tohoto projektu a za zapojení se do díla. Kostel, kromě zimních měsíců nebo hrozby výraznějšího deště, mívá přes den otevřenou předsíň. Proto Vás zvu nejen na bohoslužby, ale i na zastavení se, oddech a přemítání o tom, co se Vám právě honí srdcem a hlavou, a to třeba když jdete kolem do obchodu či kamkoli jinam. Anebo se toto místo může stát i cílenou zastávkou Vaší procházky Petrovicemi.

Přeji všem pokojně prožité prázdniny a nezapomínejme na středobody našich obcí, kterými ještě stále jsou naše kostely.

P. Pavel Vybíhal

/Zpravodaj obce Petrovice, č. 2/2023/

před opravou

po opravě

/Foto jáhna Jakuba Radmila Dvořáková, foto farní zahrady o. Pavel Vybíhal, fotografie petrovického kostela Eva Grunová, Zdeněk Vošický, o. Pavel Vybíhal, Irena Závašková/

Moravskokrumlovské děkanství

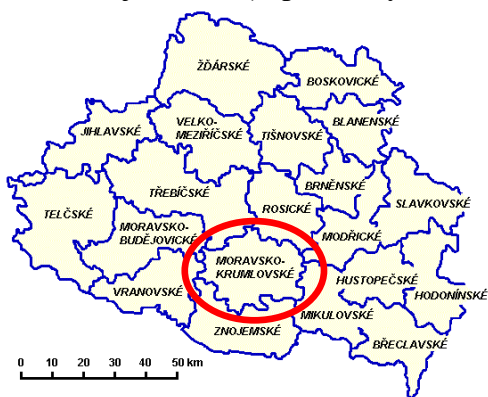
Milí farníci, děkanáťané (to jsem vymyslel zajímavé slovo, že?) a všichni čtenáři. Protože se tak nějak snažíme o větší propojení farníků a farností v našem děkanství (děkanátní poutě, poutě donátorů, spolčo mládeže, táboráky atd.), rád bych Vás seznámil s aktuálním (ke dni 30. 6. 2023) stavem našeho děkanství, konkrétně s výčtem farností a obcí, které do našeho děkanství patří (nebo jsou z něj spravovány). Rád bych Vám alespoň jménem představil kněze a jáhny, kteří v našem děkanství působí.

Na úvod trochu historie a pojmosloví: Naše děkanství v současné podobě vzniklo k 1. červenci 1999, kdy došlo k reorganizaci uspořádání diecéze zrušením všech 10 vikariátů a redukcí 37 děkanství na 20 děkanství. Okrskový vikariát (v Čechách nazývaný vikariát, na Moravě děkanát /olomoucká a ostravsko-opavská diecéze/, nebo děkanství /brněnská diecéze/) je spojení více sousedních farností do společenství, která mají sloužit k podpoře pastorační péče společnou činností (srv. CIC kán. 374 § 2). Matematicky vyjádřeno: děkanství je územní jednotka menší než diecéze a větší než farnost. V čele takového společenství stojí okrskový vikář nebo děkan, který je pomocníkem biskupa v řízení diecéze. Slovo *děkan* je odvozeno z latinského *decanus* (zástupce

deseti, od lat. slova *decem* = deset), slovo *vikář* z latinského *vicarius* (zástupce, náměstek). Vikáři a děkani jsou jakousi spojkou mezi biskupem a kněžími ve farnostech (někdy je děkan považován za dvojnásobného mučedníka, neboť je na něho tlačeno ze shora i zespod).

Ale dost bylo úvodní teorie, rozhlédneme se po nám blízkém okolí. Moravskokrumlovské děkanství čítá 27 farností, z nichž tři spravuje farář sídlící v děkanství znojenském, proto většina záležitostí těchto farností jde přes děkana ve Znojmě. Z našeho děkanství jsou zase na oplátku (ať je to fifty-fifty 😊) spravovány 3 farnosti administrativně náležejících do jiných děkanství (2 do modřického a 1 do moravskobudějovického), prakticky se ale jejich řízení děje z děkanství našeho.

Děkanská správa sídlí v Moravském Krumlově, zástupce děkana - místoděkan v Hostěradicích. Většina farností náleží do okresu Znojmo, ale rozpínáme se i na okres Brno-venkov a Třebíč.

Majoritní počet farností pod sebou zahrnuje více obcí (některé s vlastním kostelem, ve kterém se koná minimálně 1x za týden bohoslužba, některé obce by svátostným servisem mohly vydat téměř za další farnost /např. Jezeřany-Maršovice, Rybníky, Rakšice, Jamolice, Tavíkovice, Morašice, Miroslavské Knínice atd./). S farnostmi, jejich spádovými obcemi, faráři a termíny adoračních dnů se nyní pojďme abecedně seznámit:

Běhařovice, farnost zahrnuje obce Běhařovice, Ratišovice, Stupešice, Křepice, Přeskače, Tavíkovice, Dobronice, Újezd a Františkov. Farářem je P. Jiří Bradáč. Adorační den farnosti připadá na 1. březen.

Biskupice u Hrotovic, farnost patřící do moravskobudějovického děkanství, ale spravována je z moravskokrumlovského, zahrnuje obce Biskupice, Pulkov, Litovany, Rozkoš a Slatina. Excurrendo administrátorem je P. Jiří Bradáč. Adorační den farnosti připadá na 6. březen.

Bohutice, farnost zahrnuje obec Bohutice. Excurrendo administrátorem je P. Jan Fiala. Adorační den farnosti připadá na 20. srpen.

Branišovice, farnost zahrnuje obec Branišovice. Excurrendo administrátorem je P. Jan Fiala. Adorační den farnosti připadá na 26. srpen.

Dobřínsko, farnost zahrnuje obce Dobřínsko a Jamolice. Farářem je P. Karel Slanina. Adorační den farnosti připadá na 4. listopad.

Horní Dubňany, farnost zahrnuje obce Horní Dubňany, Dolní Dubňany, Rešice a Tulešice. Farářem je P. Pavel Krč. Adorační den farnosti připadá na neděli mezi 8. a 14. listopadem.

Horní Dunajovice, farnost zahrnuje obce Horní Dunajovice a Domčice. Excurrendo administrátorem je P. František Alexa. Adorační den farnosti připadá na 15. březen.

Horní Kounice, farnost zahrnuje obce Horní Kounice, Čermákovice a Medlice. Excurrendo administrátorem je P. Pavel Krč. Adorační den farnosti připadá na neděli mezi 28. únorem a 6. březnem.

Hostěradice, farnost zahrnuje obce Hostěradice, Míšovice, Chlupice a Skalice. Farářem je P. Josef Dvořák. Adorační den farnosti připadá na 19. březen.

Jiřice u Miroslavi, farnost zahrnuje obce Jiřice u Miroslavi, Damnice, Dolenice a Trnové Pole. Excurrendo administrátorem je P. Pavel Merta. Adorační den farnosti připadá na 27. srpen.

Kadov u Miroslavi, farnost zahrnuje obec Kadov. Excurrendo administrátorem je P. Pavel Vybíhal. Adorační den farnosti připadá na neděli mezi 18. a 24. srpnem.

Loděnice u Moravského Krumlova, farnost zahrnuje obce Loděnice, Jezeřany-Maršovice a Šumice. Farářem je P. Vít Rozkydal. Adorační den připadá na 19. srpen.

Malešovice, farnost patřící do modřického děkanství, ale spravována je z moravskokrumlovského, zahrnuje obce Malešovice a Odrovce. Excurrendo administrátorem je P. Vít Rozkydal. Adorační den farnosti připadá na 14. listopad. V dohledné době bude farnost sloučena s farností Loděnice.

Medlov nad Jihlavou, farnost patřící do modřického děkanství, ale spravována je z moravskokrumlovského, zahrnuje obce Medlov, Ledce a Smolín. Excurrendo administrátorem je P. Vít Rozkydal. Adorační den farnosti připadá na 11. listopad.

Mikulovice u Znojma, farnost zahrnuje obce Mikulovice, Němčičky, Rudlice, Vevčice a Výrovce. Excurrendo administrátorem je P. Pavel Klouček. Adorační den farnosti připadá na 11. březen.

Mirotlav, farnost zahrnuje obce Miroslav, Miroslavské Knínice, Suchohrdly u Miroslavi a Kašenec. Farářem je P. Pavel Merta. Adorační den farnosti připadá na 21. srpen.

Moravský Krumlov, farnost zahrnuje obce Moravský Krumlov, Mor. Krumlov – Rakšice a Rokytná. Farářem je P. Pavel Vybíhal. Adorační den farnosti připadá na 9. listopad.

Našiměřice, farnost zahrnuje obec Našiměřice. Excurrendo administrátorem je P. Jan Fiala. Adorační den farnosti připadá na 25. srpen. Farnost se stala duchovně „mrtvou“ a v dohledné době bude sloučena s farností Olbramovice.

Olbramovice u Moravského Krumlova, farnost zahrnuje obce Olbramovice a Kubšice. Farářem je P. Jan Fiala. Adorační den farnosti připadá na 25. srpen.

Oleksovice, farnost zahrnuje obce Oleksovice, Čejkovice a Stošíkovice na Louce. Administrátorem in materialibus je jáhen Petr Šmeral, excurrendo administrátorem in spiritualibus je P. František Alexa. Adorační den farnosti připadá na 13. březen.

Petrovice u Moravského Krumlova, farnost zahrnuje obce Petrovice, Lesonice a Dobelice. Excurrendo administrátorem je P. Pavel Vybíhal. Ve farnosti bydlí jáhen Jakub Ondráček. Adorační den farnosti připadá na 8. březen.

Práče, farnost zahrnuje obec Práče. Excurrendo administrátorem ad interim je redemptorista P. Jan Sokulski, administrátor z Tasovic. Farnost spadající do našeho děkanství je tak pod děkanskou správou ve Znojmě. Adorační den farnosti připadá na 31. květen.

Prosiměřice, farnost zahrnuje obce Prosiměřice, Vítonice a Bantice. Excurrendo administrátorem ad interim je redemptorista P. Jan Sokulski, administrátor z Tasovic. Farnost spadající do našeho děkanství je tak pod děkanskou správou ve Znojmě. Adorační den farnosti připadá na 17. březen.

Těšetice u Znojma, farnost zahrnuje obec Těšetice. Excurrendo administrátorem ad interim je redemptorista P. Jan Sokulski, administrátor z Tasovic. Farnost spadající do našeho děkanství je tak pod děkanskou správou ve Znojmě. Adorační den farnosti připadá na 10. březen.

Troskotovice, farnost zahrnuje obec Troskotovice. Excurrendo administrátorem je P. Pavel Merta. Adorační den farnosti připadá na 30. březen.

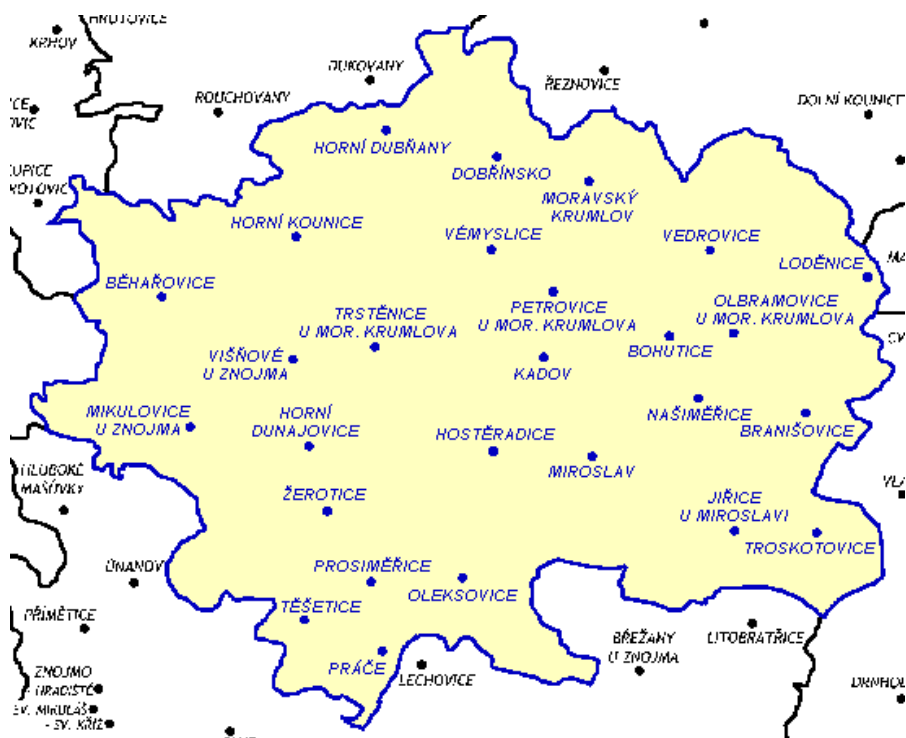
Trstěnice u Moravského Krumlova, farnost zahrnuje obce Trstěnice, Morašice a Džbánice. Excurrendo administrátorem je P. Josef Dvořák. Adorační den farnosti připadá na 14. březen.

Vedrovice, farnost zahrnuje obec Vedrovice. Excurrendo administrátorem je P. Jan Fiala. Adorační den připadá na 29. srpen.

Vémyslice, farnost zahrnuje obce Vémyslice a Rybníky. Excurrendo administrátorem je P. Pavel Klouček. Adorační den připadá na 2. březen ve Vémyslicích a na 18. srpen v Rybníkách.

Višňové u Znojma, farnost zahrnuje obec Višňové. Farářem je P. Pavel Klouček. Adorační den farnosti připadá na 9. března.

Žerotice, farnost zahrnuje obce Žerotice, Želetice, Tvořihráz a Kyjovice. Farářem je P. František Alexa. Adorační den farnosti připadá na 16. března.

Nyní se nám před oči dostává abecední seznam duchovních:

P. František Alexa

- farář ve farnosti Žerotice
- excurrando administrátor ve farnosti Horní Dunajovice
- excurrando administrátor in spiritualibus ve farnosti Oleksovce

P. Jiří Bradáč

- farář ve farnosti Běhařovice
- excurrando administrátor ve farnosti Biskupice

P. Josef Dvořák

- farář ve farnosti Hostěradice
- excurrando administrátor ve farnosti Trstěnice
- místopředseda moravskokrumlovského děkanství

P. Jan Fiala

- farář ve farnosti Olbramovice
- excurrando administrátor ve farnosti Bohutice
- excurrando administrátor ve farnosti Branišovice
- excurrando administrátor ve farnosti Našiměřice
- excurrando administrátor ve farnosti Vedrovce

P. Pavel Klouček

- farář ve farnosti Višňové
- excurrando administrátor ve farnosti Mikulovice
- excurrando administrátor ve farnosti Vémyslice
- kaplan pro mládež v moravskokrumlovském děkanství

P. Pavel Krč

- farář ve farnosti Horní Dubňany
- excurrando administrátor ve farnosti Horní Kounice

P. Pavel Merta

- farář ve farnosti Miroslav
- excurrando administrátor ve farnosti Jiřice u Miroslavi
- excurrando administrátor ve farnosti Troskotovice

jáhen Jakub Ondráček

- jáhen pro moravskokrumlovské děkanství

P. Vít Rozkydal

- farář ve farnosti Loděnice
- excurrando administrátor ve farnosti Malešovice
- excurrando administrátor ve farnosti Medlov

P. Karel Slanina

- farář ve farnosti Dobřínsko
- člen SMC (Sodalitas pro mutua missae celebratione)

jáhen Petr Šmeral

- administrátor in materialibus ve farnosti Oleksovice
- jáhen ve farnosti Oleksovice
- jáhen ve farnosti Žerotice
- jáhenská služba ve farnosti Branišovice (neoficiální ustanovení)

P. Pavel Vybíhal

- farář ve farnosti Moravský Krumlov
- excurrando administrátor ve farnosti Petrovice
- excurrando administrátor ve farnosti Kadov
- děkan moravskokrumlovského děkanství
- člen komise pro posuzování pastoračních projektů brněnské diecéze
- mentor v přípravách na farářské zkoušky
- člen SMC

Úkol pro čtenáře: Přiřaďte správně jména k postavám na fotografii.

Asi by ještě bylo dobré vysvětlit si nějaké pojmy, které se ve výše uvedených faktech objevily. Pojem „farář“ nejspíš vysvětlovat nemusím. I když všem Vám není známa přesná právní formulace tohoto pojmu, každý ví, koho si má pod touto funkcí představit. Podobně jsme na tom se slovem „jáhen“, které tady také proto vysvětlovat nebudu. Protože jeden člověk nemůže být farářem ve dvou a více farnostech, dostává dekret s farářským ustanovením (má-li již s kladným výsledkem absolvované farářské zkoušky) pouze do jedné farnosti, obvykle do té, ve které bydlí. To je takzvaná sídelní farnost. V dalších jemu svěřených farnostech je ustanoven administrátorem. A protože v těchto farnostech nesídlí, ale dojíždí do nich, bývá funkce upřesněna jako „excurrendo administrátor“. Pojem „excurrendo“ doslova znamená „vybíhající“ (jako že vybíhá ze své sídelní farnosti do farností svěřených v okolí).

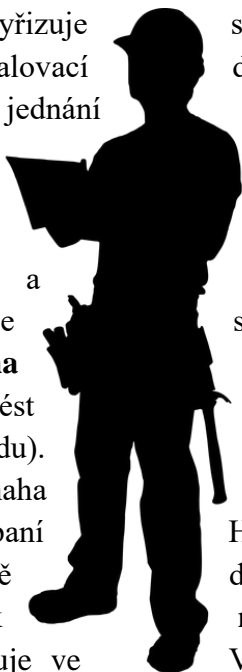
Zatímco farář, administrátor nebo administrátor excurrendo má farnost na starost komplet se vším všudy, „administrátor in materialibus“ je jáhen nebo kněz (může to být i laik) pověřený se o farnost postarat především po její materiální stránce. Vede tak v patrnosti její financování, má na starosti správu a údržbu budov a pozemků (kostely, kaple, fary, farní stodoly, zahrady, klubovny, případně pole, louky lesy, pokud jimi farnost disponuje atp.), nese odpovědnost za bezpečnost v církevních budovách užívaných veřejností, uzavírá a rozvazuje smlouvy, udržuje kontakt s úřady, je odpovědný za to, aby majetek farnosti byl řádně veden v inventáři, nebyl zničen nebo poškozen, sjednává pojištění, spolupracuje s děkanátním technikem a s účetním, má zodpovědnost za provoz farního webu, svolává a předsedá ekonomické radě farnosti a tak dále.

Mezi dalšími pojmy jsme se setkali s „administrátorem in spiritualibus“. To je druhá polovina faráře, to je druhá polovina k poslední komentovanému ustanovení. Jak již název napovídá, takto pověřený duchovní se o farnost stará po stránce duchovní – spirituální a ustanoven jím může být pouze kněz. Ve farnosti vysluhuje svátosti, koná přípravy na svátosti, navštěvuje nemocné, zapisuje do matrik, kronik a dalších knih, vede katecheze, vyučuje náboženství, modlí se přednostně za své farníky, připravuje farní akce, zajišťuje koncerty duchovní hudby, spolupracuje s charitou, komunikuje s obcí, je zodpovědný za obsah webových stránek farnosti, svolává pastorační radu a předsedá jí, spolupracuje s pastoračním asistentem atp. Někdy se poslední jmenovaná funkce může prakticky překrývat s tou předposledně jmenovanou, což je třeba případ našich Oleksovic, kdy jáhen Petr z pozice svého svěcení vykonává i převážnou část spirituální stránky a otec František zajišťuje pouze ty duchovní úkony, na které jáhen nemá patřičná oprávnění plynoucí z jednotlivých stupňů svátostného svěcení (slavení mše svaté, udělování svátosti smíření a svátosti pomazání nemocných).

A ještě s jedním typem administrátora jsme se v textu setkali, a tím je „administrátor ad interim“. To je dočasný administrátor, tedy ten, který farnost spravuje – administruje na kratší dobu, resp. do doby, než ve farnosti bude ustanoven řádný farář nebo administrátor. Tato funkce se používá na období překlenující stav např. mezi úmrtím faráře a ustanovením nového, případně v období neschopnosti faráře vykonávat svoji službu např. kvůli déletrvajícím nemoci, zahraniční stáží, kanonickému trestu, popřípadě neplánovanému přeložení na nové působiště.

A než ukončíme seznamování se s naším děkanstvím, přiblížím ještě děkanskou kancelář. Kancelář, to je místnost, ve které pracují úředníci. 😊 Kancelář našeho děkanství je vsazena do budovy fary v Mor. Krumlově.

V kanceláři má svůj stůl a regály na doklady **technik stavebních investic**. To je funkce, která už více jak deset let opravňuje pověřeného člověka jménem farářů a administrátorů řešit dotace, připravovat smlouvy ohledně oprav a výstavby budov, koná stavební dozor, vyřizuje stavební administrativu na úřadech, schvalovací doložky na biskupství, spolu s farářem se účastní jednání s památkáři, pomáhá s rozhodováním o postupu oprav a tak dále. Zodpovědnost však zůstává na bedrech faráře, neboť TSI není oprávněn k podpisu smluv, dokumentů a rozhodnutí. Pro naše děkanství je současným technikem žena, konkrétně **Jana Hrubá** (rozhovor s ní přinesl KoMPas č. 5, neplést si ji s Janou Hrubou z městského úřadu). Protože se v rámci úspor diecéze projevuje snaha o umenšování počtu zaměstnanců, paní Hrubá má v této pozici starosti ještě na děkanství vranovské. Proto ji ve čtvrtek nenajdeme v naší kanceláři, ale tento den pracuje ve Vranově nad Dyjí. Pokud ji v kanceláři nenajdeme v jiný pracovní den, znamená to, že pracuje v terénu a koná dozor na stavbách, popřípadě obletuje úřady, a to jak ty obecní, tak také ty s rozšířenou působností.

Další kancelářskou pozicí je místo **účetní**. Děkanátní účetní existují od roku 2016, kdy farnosti jakožto právnické subjekty spadly do podvojného účetnictví. Do uvedeného roku si faráři vedli účetní agendu většinou sami. O praktické vedení financí a pokladní deník se i nadále starají faráři a administrátoři, úředně to zaštiťují pověřeni ekonomové. V našem děkanství došlo ke změně účetní k 1. dubnu 2023, kdy z vlastního rozhodnutí vyměnila pracovní pozici naše účetní Lenka Hyblerová a na její místo nastoupila **Jana Kiesewetterová**. Ta tu ovšem bývá pouze ve středu, neboť v dalších pracovních dnech je s účetnickou agendou k dispozici kněžím v moravskobudějovickém děkanství, navíc ještě účtuje několik farností z děkanství telčského a jihlavského.

Třetí stůl patřil pastorační asistentce. Tato pracovní pozice je v našem děkanství od července 2022 neobsazena. V současnosti je vyvíjen tlak, aby každé děkanství mělo pastoračního asistenta, alespoň na částečný úvazek. Hledáme vhodného křesťana.

V děkanství funguje služba doprovázení snoubenců a manželů. Tou jsou pověřeni Tatiana a Radek Himerovi.

Kontakty, ID datových schránek, čísla bankovního spojení atp. jsou k dispozici na našich webových stránkách (<http://www.farnost-mkrumlov.cz>), na nichž nalezneme i informace, jak postupovat, když chci např. nechat pokřtít dítě, mít v kostele svatbu aj. Jsou tu i aktuální oznámení z našich farností a děkanství.

*/text o. Pavel Vybíhal, foto Roman Tomek, mapy Biskupství
brněnské, obrázky internet/*

První pastýřský list biskupa Pavla

Milí přátelé,

v evangeliu zaznívá: „Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát učedníků ...“ Slyšel jsem výklad, že když Ježíš ustanovil apoštoly, tak jsou uváděna jejich jména. Když ustanovil dvaasedmdesát učedníků, jejich jména známa nejsou. Tam si může každý z nás dosadit své vlastní jméno. Vyslání učedníků nám říká, že nikdo není vyňat z Boží péče, ale také že každý nese díl odpovědnosti za víru, kterou přijal. Při této příležitosti bych vám rád představil v kontextu dnešního evangelia tři hlavní priority, které chci jako sídelní biskup naplňovat v naší diecézi.

Modlitba. Prvním

momentem vyslání učedníků je modlitba. Slyšíme Ježíšova slova: „Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.“ Modlitba by měla kráčet ruku v ruce s naším jednáním. Jsem spolu s papežem

Františkem přesvědčen, že modlitba je kyslíkem našeho života, skrze ni se stává nemožné možným a nesnadné snadným. Všichni víme, že církev nenakupuje duchovní ani spolupracovníky ve farnostech na běžném trhu práce. Povolání je dar, o který se má pečovat. A tak péče o modlitbu a její rozvoj v konkrétních podobách bude mou prioritou, a to i ve vztahu k vlastnímu povolání.

Vztahy. Dalším momentem vyslání učedníků jsou slova: „Poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít.“ Zde nejde jen o to, že podle židovského práva bylo ke svědectví třeba nejméně dvou svědků, ale i o to, aby se učedníci navzájem podporovali a nebyli osamělými strážci majáku. Zkušenost říká, že administrativu lze delegovat, osobní vztahy nikoliv. Živé společenství mezi biskupem, kněžími a farnostmi je něco, po čem volají věřící v synodálním procesu. Podpora těchto vztahů tak bude mou druhou prioritou.

Farní společenství a rodina. Naši víru dnes nemůžeme prožívat v hloučcích lidí, kteří se zabývají sami sebou. Skutečná farnost je tam, kde je společenství, které umí představit svému okolí víru jako pozitivní nabídku. Mou třetí prioritou bude v návaznosti na mého předchůdce biskupa Vojtěcha péče o farní správu s ohledem na pastorační možnosti a potřeby diecéze. Na některých místech to bude spojeno s postupnými změnami, které přinesou radost i bolest. Ježíš v dnešním evangeliu učedníkům jasně říká, aby měli na paměti: „Přiblížilo se k vám Boží království.“ Žít křesťanský život v přítomnosti je jako snaha navlékat nit do jehly, kterou je právě toto království.

Žádám vás proto: nebojte se s vírou v Boží pomoc společně vyjít na další etapu cesty naší diecéze. I když to bude někdy vyžadovat trpělivost, cíl je jasný.

Žehnám každému z vás.

biskup Pavel

/text Mons. Pavel Konzbul, foto na Floriánku Ladislav Bušek/

Esemes růženec

Stejně jako v předchozích letech, měli během růžencového měsíce – měsíce října – farníci i v roce 2022 možnost, kromě pravidelné modlitby růžence s knězem, objednat si tzv. SMS nebo WhatsApp desátky (více info ve 4. a 5. čísle KoMPasu). V říjnu o letopočtu se třemi dvojkami jsem se snažil do každého nějakou postavu či jiného svědka rozjímané události. Abychom se mohli k naší obohacené říjnové modlitbě vrátit, případně i ostatní si mohli zpestřit „opakování Zdravasů“, nechávám i ten loňský sms-růženec zaznít na následujících řádcích.

Radostný růženec:

1. ... Ježíš, kterého jsi z Ducha svatého počala

By Ti Boží slova zněla, pozvi domů Gabriela.

2. ... Ježíš, s kterým jsi Alžbětu navštívila

Chceš nést radost v tomto světě? Bud' Marií, jdi k Alžbětě.

3. ... Ježíš, kterého jsi v Betlémě porodila

Do Betléma můžeš přece! Sleduj pastýře, mudrce.

4. ... Ježíš, kterého jsi v chrámě obětovala

Vezmi v náruč Krista, honem! Se staříčkým Simeonem.

5. ... Ježíš, kterého jsi v chrámě našla

Chceš znát Krista víc, příteli? Ptej se v chrámě s učiteli.

Růženec světla:

1. ... Ježíš, který byl pokřtěn v Jordánu

Chceš-li, můžeš i Ty směle obrátit se na Křtitele.

2. ... Ježíš, který zjevil v Káně svou božskou moc

Chceš se napít z vína Pravdy? Naber jako správce svatby.

3. ... Ježíš, který hlásal Boží království a vyzýval k pokání

Chceš by Bůh počítal s Tebou? Slyš Ho, změň se, buď sám sebou.

4. ... Ježíš, který na hoře Proměnění zjevil svou slávu

Nepospíchej z hory dolů, bdi s trojlístkem apoštolů.

5. ... Ježíš, který ustanovil Eucharistii

Když přijímáš a když věříš, ve Tvém srdci žije Ježíš.

Bolestný růženec:

1. ... Ježíš, který se pro nás krví potil

Co se tento večer stane - svědkem je pot v Getsemane.

2. ... Ježíš, který byl pro nás bičován

Ať jsou Slovo Tvoje slova, ne bič jak řeč Pilátova.

3. ... Ježíš, který byl pro nás trním korunován

Korunou cti Krista zdraví, kdo je Jeho voják pravý.

4. ... Ježíš, který pro nás nesl těžký kříž

Nejsou to jen „časy ony“. Dnes se čeká na Šimony.

5. ... Ježíš, který byl pro nás ukřižován

Kdyby Bůh umíral znovu, měl bych víru setníkovu?

Slavný růženec:

1. ... Ježíš, který z mrtvých vstal

Chceš-li získat první cenu, poběž, sleduj Magdalenu.

2. ... Ježíš, který na nebe vstoupil

Nepostávej pouze v davu, za Ježíšem zdvihni hlavu.

3. ... Ježíš, který Ducha Svatého seslal

Neměj o Duchu jen zdání. Prožívej své biřmování!

4. ... Ježíš, který tě, Panno, do nebe vzal

Proč bychom nečinně stáli? Bud' jak anděl, pěj Jí chvály.

5. ... Ježíš, který tě v nebi korunoval

Pozván jsi, tak nezůstaň vně, udělej radost Královně.

/o. Pavel Vybíhal/

Svátosti a svátostiny v roce 2021

Bůh mocně působí ve svátostech a skrze svátostiny také zaslubuje zvláštní ochranu. V této rubrice jsou (nejen) jména těch, kteří v roce 2021 některé ze svátostí a svátostin v našich farnostech přijali. Tento sloupek nemá pro nás mít jen orientační charakter, ale především má povzbudit k modlitbě za ty, kteří jsou – ať už

v kterékoli části této rubriky – jmenování, a za jejich rodiny. Vzhledem ke GDPR jsou uvedeny pouze informace, které jsou veřejné v ohláškách.

Křty

1. Tereza Kaufmanová – pokřtěna 28. 2. v M. Krumlově
2. Štěpánka Anna Bazíková – pokřtěna 5. 6. v Petrovicích
3. Jan Bogner – pokřtěn 25. 7. v Petrovicích
4. Štěpán Václav Kohoutek – pokřtěn 22. 8. v M. Krumlově
5. Daniela Eliška Lamlová – pokřtěna 29. 8. v M. Krumlově
6. Matouš Michael Vojtek – pokřtěn 5. 9. v M. Krumlově
7. Bára Terezie Punčochářová – pokřtěna 5. 9. v M. Krumlově
8. Maxmilián Gabriel Košíček – pokřtěn 5. 9. v M. Krumlově
9. Matyáš Moučka – pokřtěn 11. 9. v M. Krumlově
10. Tomáš Jakša – pokřtěn 26. 9. v M. Krumlově
11. Šárka Jindřiška Nováková – pokřtěna 9. 10. v Petrovicích
12. Daniela Marie Plíšková – pokřtěna 9. 10. v Petrovicích
13. Františka Čeperová – pokřtěna 10. 10. v Petrovicích
14. Terezie Adéla Rybová – pokřtěna 23. 10. v M. Krumlově

1. sv. přijímání

1. Jiří Fiala – přistoupil 20. 6. v M. Krumlově
2. Klára Jandová – přistoupila 20. 6. v M. Krumlově
3. Jonáš Leitner – přistoupil 20. 6. v M. Krumlově
4. Josefína Nečasová – přistoupila 20. 6. v M. Krumlově
5. Terezie Řezníčková – přistoupila 20. 6. v M. Krumlově
6. Gabriela Solařová – přistoupila 20. 6. v M. Krumlově
7. Klára Tichá – přistoupila 20. 6. v M. Krumlově
8. Jiří Gruna – přistoupil 4. 7. v Petrovicích

9. Marie Ondráčková – přistoupila 4. 7. v Petrovicích
10. František Pavlů – přistoupil 4. 7. v Petrovicích

Svatby

1. Drahoslav Popelka a Radka Radová – oddáni 10. 7. v Mor. Krumlově
2. Petr Holátka a Lucie Drápelová – oddáni 28. 8. v Rakšicích
3. Václav Pecina a Kateřina Vespalcová – oddáni 2. 10. v Petrovicích

Pohřby

1. Helena Račáková – pohřbena 4. 1. v Petrovicích
2. Eva Blažková – rozloučení 8. 1. v M. Krumlově
3. Oldřich Vystrčil – pohřben 10. 2. v Kadově
4. Ladislav Zelníček – rozloučení 20. 3. v M. Krumlově
5. Ludmila Trnková – pohřbena 22. 3. v Kadově
6. Dana Fukalová – pohřbena 31. 3. v Petrovicích
7. Josef Tručka – pohřben 7. 4. v Rakšicích
8. Marie Dufková – pohřbena 29. 4. v Rokytne
9. Karel Punčochář – pohřben 8. 5. v M. Krumlově
10. Marta Hermanová – rozloučení 21. 5. v M. Krumlově
11. Marie Matějková – pohřbena 29. 7. v M. Krumlově
12. Jitka Kotoulková – rozloučení 25. 10. v M. Krumlově
13. Josef Cyrek – rozloučení 3. 11. v Petrovicích
14. Zdeňka Konečná – rozloučení 2. 12. v M. Krumlově
15. Ludmila Nováčková – rozloučení 4. 12. v M. Krumlově
16. Marie Geidlová – pohřbena 7. 12. v Petrovicích

17. Zdenek Juránek – pohřben 22. 12. v M. Krumlově
 18. Gisela Burdová – rozloučení 29. 12. v M. Krumlově
 19. Pavel Bogner – pohřben 30. 12. v Petrovicích

Kněží - hosté, kteří u některého z našich oltářů slavili mši svatou

P. Jiří Bradáč z Běhařovic, P. Pavel Bublan z Kamenice, P. Michal Cvingráf z Lysic, P. Josef Dvořák z Hostěradic, P. Karel Dvořák z Litomyšle, P. Pavel Kaška z Milotic, P. Pavel Klouček z Višňového, P. Alvarez Petr Kodeda OP z Plzně, Mons. Jiří Mikulášek z Brna, P. Cyril František Molnár OP z Plzně, P. Martin J. Moravec O.Cr z Prahy, P. Karel Slanina z Dobřínska, P. Petr Utíkal z Jezernice

Počet mší sv., které v jednotlivých kostelích a kaplích našich farností slavil pan děkan:

M. Krumlov – Všech sv. 238, M. Krumlov – sv. Bartoloměj 50, M. Krumlov – sv. Florián 3; M. Krumlov – DPS 7; Rakšice 35; Rokytná 3; Petrovice 116; Kadov 58; Dobelice 3; (31 mší sv. sloužil o. Pavel v dalších kostelích mimo naše farnosti)

O udělených a přijatých svátostech a svátostinách v roce 2022 bude informováno v příštím čísle.

Povzbuzení na týden

V této rubrice jsme v 5. čísle KoMPasu skončili o slavnosti Krista Krále 2021, proto nás na následujících stránkách čekají Povzbuzení od adventu do adventu, tedy od 1. neděle adventní 2021 do slavnosti Ježíše Krista Krále 2022. Novější Povzbuzení si připomeneme zase v dalším čísle KoMPasu. S odvolávkou na informaci otisktnou na str. 58 podotýkám, že aktuální verše lze odebírat na mobil.

- ❖ Rorate, coeli! Rorate! Nebesa, shůry, co dáte?
- ❖ Kdo dar rady přijmout umí, cestám Páně porozumí.
- ❖ Křesťan musí jiný zůstat, s radostí pak bude srůstat.
- ❖ V horách teta Mariina vítá i Božího syna.
- ❖ Máma, táta v domech mnoha jsou odrazem tváře Boha.
- ❖ Kdo dar síly používá, tomu Slovo napovídá.
- ❖ Mezi pokřtěnými mnoha i já jsem syn svého Boha.
- ❖ V diecézi jako v Káně děje se dnes zázrak Páně.
- ❖ Jednota má ještě pihu, však společnou máme Knihu.
- ❖ Ať jsem zkušený, či mladý, připraven jsem, Pane, tady.
- ❖ Kdo je Kristův rybář lidí, ten skrz dar umění vidí.
- ❖ V kom míza modlitby teče, jak strom zdolá škůdce zteče.
- ❖ V Zifu David místo kopí lásku k soku Saulu chopí.

- ❖ Modlíme se bez zahálky, chceme mír a žádné války.
- ❖ Postěme se s radostí, Bůh se v nás pak uhostí. (*autorem tohoto Povzbuzení je kazatel 1. neděle postní, jáhen Jakub Ondráček*)
- ❖ Pokud není člověk podlý, s duchem zbožnosti se modlí.
- ❖ Válku v mír nic nepromění, jen k Bohu se obrácení.
- ❖ Bůh se lidem nevyhýbá. Nám vstříc co se navybáhá!
- ❖ Prosme o dar bázně Boží, ať se nám hříchy nemnoží.
- ❖ Otevřeme bez problémů bránu svých Jeruzalémů?
- ❖ Hrob je prázdný, Bůh v něm není, dal nám mapu ke vzkříšení.
- ❖ Kde je lítost nad vinami, tam jde Boží milost s námi.
- ❖ Jako tehdy, tak i nyní, Duch Svatý z nás svědky činí.
- ❖ Co si žádá tato doba? Pastýře? Beránka? Oba.
- ❖ Hospodin je plný lásky. Nám to může dělat vrásky.
- ❖ Hradby, brány, stavby všude. A kde místo pro chrám bude?
- ❖ Radostnou jistotu máme: s Ním se k nebi vydáváme.
- ❖ Sedm darů Ducha známe, oheň Jeho rozpoznáme.
- ❖ Trojice je plná tajů, moře lásky bez okrajů.
- ❖ Povolán jsem, proto žiji život v Eucharistii.
- ❖ Nesvobodu pouštím k vodě, jdu do Ježíšovy lodě.

- ❖ Utužujme přes prázdniny modlitbu, vztahy, rodiny.
- ❖ Milostným Samaritánem? Jen tak jsem nad sebou pánem!
- ❖ Ať patří do naší party Marie a také Marty.
- ❖ Máš Sodomu a Gomoru? Volej „Otče náš!“ nahoru.
- ❖ Otáčet se nemá cenu. Vzpomeň na Lotovu ženu.
- ❖ Štěstí asi těžko hostí, kdo se honí za marností.
- ❖ Kdo se vydá do neznáma, nechť má víru Abraháma.
- ❖ Dnes zní téma ožehavé, však pro tuto dobu žhavé.
- ❖ Křesťan úzkou cestou klusá, ví, že široká je kusá.
- ❖ Dožínkové slaví hody, s pokorou kdo sklízí plody.
- ❖ K moudrosti člověk dozrává, když se celý Bohu dává.
- ❖ Když se k nám ztracené vrátí, nic nám radost neukrátí.
- ❖ Každý člověk prozíravý musí být tak trošku hravý.
- ❖ Lhostejnost vede k nezdaru, k propasti vůči Lazaru.
- ❖ Oživ plamen Boha daru, Tvá víra ať má bod varu.
- ❖ Jak se k Bohu vděčně chovat? Vrátit se a poděkovat.
- ❖ Mít zastání u Ježíše? Měj vytrvalost Mojžíše.
- ❖ Celník se pokorně kaje, farizej si na to hraje.
- ❖ Pohled Zacheových očí má, kdo na strom povyskočí.

- ❖ Kterému z těch sedmi bratří po vzkříšení žena patří?
- ❖ Bůh odstraní strachů činy na přímluvy Anežčiny.
- ❖ Ruce Krále na kříž vbité. Buďme Jeho ruce hbité.

/o. Pavel Vybíhal/

Poděkování

Píši poděkování za společenství, ve kterém se jeden za druhého modlí. Velice jsem to pocítila, když šel manžel na operaci srdce. Cítila jsem velikou posilu od Pána Boha i od ostatních lidíček, kteří se na něho často ptali a říkali, že se za něho modlí. Chtěla bych touto cestou poděkovat. Ani si nedovedete představit, jakou má modlitba sílu. Ať Vám Pán vše odplatí.

Operace dopadla dobře, manžel se pomalu zotavil. S vděčností všem děkuji.

/Marie Kašpárková/

Verš osobní modlitby a povzbuzení

Prosím, Bože, dej mi ten vzácný dar,

z pramene vody živé kapek pár.

Ať kdekoli jsi, hledej Boží zář.

I kámen může sloužit za oltář.

/Marie Minxová/

KoMPas číslo 7

Vážení čtenáři 6. čísla KoMPasu. Ne vše, co jsem chtěl vložit do tohoto čísla, jsem stačil zpracovat a sepsat. A proto už mám představu o dalším čísle, o kterém doufám, že nevyjde po tak velké pauze jako toto číslo, ale již v adventě tohoto roku (uzávěrka bude 25. listopadu 2023). A tak se chci spolu s Vámi těšit na:

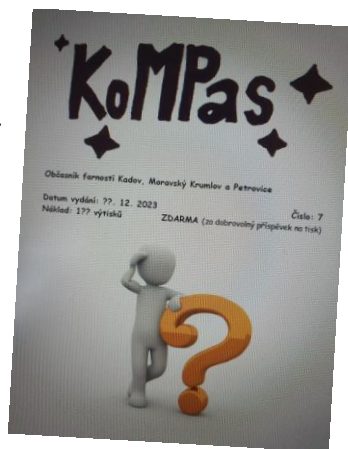
- ✓ čtení na pokračování o historii krumlovské farnosti
- ✓ seznámení se s podobou a poselstvím starých náhrobních kamenů
- ✓ informace o průběhu opravy fary v letech 2020-2022
- ✓ výsledky voleb do pastorační rady
- ✓ svatofloriánská kázání
- ✓ svátosti a svátostiny v roce 2022
- ✓ povzbuzení na týden za rok 2023
- ✓ esemes růženec v roce 2023 (pokud se ho podaří vytvořit a bude o něj zájem)
- ✓ písnička – veršovaná esemeska
- ✓ veselé řečnické h(l)ody pana děkana

A také bych rád v 7. čísle KoMPasu četl o dalších skutečnostech, které prožíváme, ale to bych poprosil Vás, abyste se stali spoluautory KoMPasu, podobně jako jste mnozí obohatili toto

číslo i nás. Dovoluji si jako takovou nápovědu pro inspiraci předeslat následující témata:

- ✓ příběh, svědectví, zážitek, povzbuzení (podobně jako v tomto čísle třeba příspěvky o biřmování, pouti do Santiaga, postřehy paní Kristiánové, příchod Mikuláše, spolčo, mariánská studánka, výlet prvokomunikantů, nej bohoslužby a další a další)
- ✓ svatofloriánská pouť 2022 s o. biskupem Pavlem a 2023 s o. Romanem Kubínem
- ✓ pouť donátorů do Žarošic (2022) a do Rajhradu (2023)
- ✓ diecézní setkání mládeže v roce 2023
- ✓ celosvětové setkání mládeže v Lisabonu
- ✓ děkanátní pouť do Jaroměřic, Jevíčka, Vísek a Letovic (2022) a do Nových Hradů a Chlumku u Luže (2023)
- ✓ pouť do Říma (rok 2022 i 2023)
- ✓ Noc kostelů 2023
- ✓ první sv. přijímání
- ✓ mše sv. nejen pro děti a biřmovance – 7 darů Ducha Svatého (šk. rok 2021-2022), sv. Dominik Savio (šk. rok 2022-2023)
- ✓ spolčo dětí (může být pohledem dětí i rodičů)
- ✓ spolčo mládeže nejen s ředitelem sekce pro mládež České biskupské konference
- ✓ zážitky z hodin náboženství (od dětí i katechetů)

- ✓ prázdniny na Floriánku
- ✓ akce na faře
- ✓ koncerty a divadlo (např. o sv. Zdislavě s Divadelníky ze Sulkovce)
- ✓ zážitky z brigád apod.
- ✓ oprava fary a kostela očima farníků
- ✓ rozhovor
- ✓ výstupy ze synodních skupinek
- ✓ „čtečí ochutnávka“ z nově založené farní kavárny
- ✓ zážitky z ministrantské, kostelnické a varhanické služby
- ✓ luštěnka, hádanka, křížovka, básnička, písnička, veselý zážitek nebo vtip, zamyšlení nad adventem nebo Vánoce
- ✓ fotografický nebo malovaný příspěvek
- ✓ a další dobré nápady 😊

/o. Pavel Vybíhal/

Děkujeme všem, kteří se podíleli na vzniku tohoto 6. čísla, všem, kteří se nechají četbou KoMPasu nasměrovat a kteří nás budou podporovat, a těšíme se na Vás i na Vaše příspěvky v dalším čísle!

Pro vnitřní potřebu vydávají římskokatolické farnosti Moravský Krumlov, Petrovice u Mor. Krumlova a Kadov u Miroslavi

Odovědný redaktor: o. Pavel Vybíhal

Příspěvatelé:

Alena Grunová, Tatiana Himerová, Marie Kašpárková, Gabriela Kaufmanová, Mons. Pavel Konzbul, Jitka Kounická, Anna Kristiánová, Dana Lamlová, Marie Leitnerová, Jiří Mandát, Michaela Mandátová, Marie Minxová, Ludmila Rozmahelová, Aneta Sklenská, Jitka Sobolová, Zdeňka Stixová, Božena Vlčková, Irena Závišková

Autoři fotografií:

archiv rodiny Grunové, archiv Gabriely Kaufmanové, archiv Zdeňky Stixové, archiv farnosti Moravský Krumlov, archiv Klubu seniorů Sehradice, Ladislav Bušek/Člověk a víra, o. Josef Dvořák, Radmila Dvořáková, Anežka Fialová, Eva Grunová, Jan Hájek, Roman Hájek, Tatiana Himerová, Jan Jelínek, o. Jiří Jeniš, Tomáš Kuldán, Vojtěch Kylián, Michaela Mandátová, Jana Nesvačilová, Sára Ondráčková, Alenka Prustoměrská, Ludmila Rozmahelová, Jitka Sobolová, Zdeňka Stixová, Roman Tomek, Jiří Vašulín, Zdeněk Vošický,

o. Pavel Vybíhal, Irena Závišková

Fotografie na titulní straně:

o. Pavel Vybíhal, farní kavárna

Jazyková korektura:

Marie Havířová, Drahoslava Rybová, o. Pavel Vybíhal

Ilustrace: Pixabay.com & **Design:** o. Pavel Vybíhal

Tisk: Fibox Třebíč